

Versijnt tweewekelijks (niet in juni, juli, augustus, september) Afgiftekantoor : 1050 Brussel 5. Verantwoordelijk uitgever : Geert Baetens, Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Moeial

...Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, i.s.m. BSG, VO en Dienst Cultuur...

Ter dood veroordeeld?

De Moeial? Wie zal dat betalen?

"Zijn zwarte tijden... Vooral op financieel vlak, nietwaar? De Moeial kan ervan meespreken! De vraag dringt zich zelfs op of De Moeial nog kan blijven voortbestaan, en zo ja, hoelang nog? We geven enkele alarmerende cijfers:

Toen De Moeial een negental jaren geleden geboren werd, kreeg de redactie de jaarlijkse som van 300.000 Bfr. Daarmee moesten ze de drukkosten, de werkingskosten en eventuele herinrichtingskosten mee betalen. Gezien het drukken van 15 Moeials op 250.000 frank/jaar kwam, behield de redactie nog ruim 50.000 als werkingsgeld. Veel is dat niet op jaarbasis, vooral als je weet dat het BSG 150.000 en VO 100.000 frank uitsluitend bedoeld als werkingsgeld toebedeeld krijgen. Nu ja, De Moeial heeft zich altijd wel weten te redden, maar nu wordt het toch wel wat erg. De drukkosten zijn de dag van vandaag gestegen tot 308.500 Bfr. voor 15 nummers (= 1 jaar Moeial), terwijl de SoR nog steeds dezelfde som van 300.000 op onze rekening stort. Dit maakt dat wij elk jaar 8.500 tekortkomen om de drukkosten te dekken. Wij moeten dus ieder jaar een bijkomende subsidie vragen om onze 15

nummers uit te brengen. Dit wordt ons meestal wel toegestaan, maar dan zitten we nog steeds zonder werkingsgelden. En dat is helemaal niet overbodig. De Moeial moet regelmatig materiaal kopen zoals printpapier, plakband, enveloppen, fotolimpjes die moeten ontwikkeld en afgedrukt worden, zonder dan nog te spreken van de toners voor de laserwriter (zowat elke 3 maand, 1 toner-ongeveer 3250 frank). Als we dan, wegens overvloed aan artikels zoals de laatste maanden wel eens gebeurt, een Moeial op 12 bladzijden drukken, waarvoor we dan nog eens bijna 8000 frank extra mogen neertellen, dan snapt u meteen wel dat werkingsgelden onontbeerlijk zijn.

Wat doet De Moeial hier nu aan? In de eerste plaats hebben we een grote respons gekregen op onze oproep voor abonnementaanvragen (wat aanloopt dat er interesse is van buitenuit t.a.v. de "nieuwe" Moeial). Dit is echter maar een "plasje" op een hete plaat, net zoals het geld dat we inzamelden via onze recente activiteiten (2 films en een fuil i.s.m. GK). Met ons cijfermateriaal trekken we binnenkort naar de SoR om aldus een subsidieverhoging aan te

vragen. Om terug aan 50.000 frank voor werkingskosten te komen, zouden we 60.000 frank méér moeten krijgen. Dit zal natuurlijk de grootste problemen opleveren bij de SoR, gezien zij een besparingsopdracht gekregen hebben, en dus heel moeilijk geld kunnen bijgeven.

Oplissing? Op een vergadering van de Werkgroep Kringen werd er bij De Moeial op aangedrongen om sponsors te zoeken en dus te beginnen adverteren in De Moeial. Filip Moeykens (effektief lid van de SoR) verklaarde zelfs dat we enkel op een klein-subsidieverhoging kunnen rekenen als we overgaan tot sponsoring. Hiermee wordt De Moeial in een hoekje gedruwd waar we niet willen in terecht komen. De redactie weigert principieel sponsoring te aanvaarden. Redenen daarvoor: genoeg. Ten eerste is het zo dat we door sponsoring een groot deel van onze onafhankelijkheid zullen verliezen, met als mogelijk gevolg ook een minder efficiënte berichtgeving over bepaalde "gevoelige" punten. Een technisch probleem is dat het zoeken van sponsors veel werk en een zekere continuïteit vereist die, door de

snelle wisseling van redactieleden, niet gewaarborgd kan worden. Ook is het zo dat we nu reeds met een tekort aantal pagina's zitten, sponsoring zou ons verplichten over te gaan tot Moeials van 12 pagina's, wat op jaarbasis 421.000 fr. kost met als gevolg: meer sponsoring nodig. Bovendien, en dat is misschien wel het belangrijkste punt, past deze sponsoring volledig in het kader van de privatiseringspolitiek die de VUB verplicht wordt te voeren door een tekort aan geld (weer eens). Als het zo doorgaat, beste mensen, wordt de VUB binnenkort volledig draaiende gehouden door sponsors, die dan

natuurlijk "voorwaarden" aan deze sponsoring zullen koppelen... Wat zal er dan in godsnaam overblijven van onze Vrije Universiteit?

Misschien tekent De Moeial met de weigering tot sponsoring zijn doodvonnis, maar wij vechten tot de laatste letter. En natuurlijk rekenen wij op jullie aller morele steun.

Met vrijzinnige groeten,
Isabelle Vandercasseyen
Hoofdredaktrice

Betoging: braaf en koud

Donderdag 6 februari trokken enkele honderden studenten en vorsers van de VUB naar het Noordstation, de verzamelplaats van de betoging voor het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Ze waren er niet alleen. Van uit heel Vlaanderen waren er zo'n 5000 studenten en wetenschappers toegestroomd om hun eis om meer geld voor het fundamenteel onderzoek kracht bij te zetten. Ook Waalse en Franse vorsers stapten mee op uit solidariteit met hun Vlaamse collega's.

Nog voor de betoging van start ging, kwam echter één van de organisatoren een groep studenten van WK met hun vlag vragen wat meer naar achter te gaan staan. De vlag

zou volgens de organisatoren niet stroken met het doel van de betoging en de focus van de spandoeken weghalen, ondanks het feit dat de studenten achter de spandoeken stonden. Dit zinde de aanwezige studenten niet. Deze discussie gaf wel de indruk, dat de studenten geen belanghebbenden waren, doch slechts mee opstapten als opvulsel. De WK-studenten bleven toch op hun plaats, achter de spandoeken.

Verder verliep de betoging erg rustig. Er werden haast geen slogans geroepen. Even was er wat ambiance toen enkele tientallen studenten de trappen van de beurs bezetten en luidkeels: "Geef ons een beurs" skandeerden.

Hierna zette de betoging zich verder tot aan het Anneesplein, waar de betoging normaal ontbonden moest worden. Het gros van de betogers, VUB'ers aan kop, besloten echter verder te gaan tot aan het Zuidstation. De aanwezige politie leidde in zeven haasten het verkeer om, en dit om ongelukken te vermijden. Aan het Zuid gingen een 50-tal mensen over tot de bezetting door een zitactie van het kruispunt aldaar. De aanwezige politie en rijkswacht hield zich afzijdig van deze eerder ludieke actie. Al snel vormde zich op het bezette baanvak een file van een honderdtal meters. De oproep van één van de organisatoren om de bezetting te beëindigen werd genegeerd. Na een half uur dropen de meeste studenten dan toch af, zonder tussenkomst van de ordrestrijdkrachten. Het was waarschijnlijk iets te koud om langer op het asfalt te blijven zitten.

Rudi.

Pers doet mee! Maar weet Pers ook aan wat?

Iedereen die De Moeial leest wist dat er op 6 februari een betoging was. Het was moeilijk om naast onze talrijke aankondigingen en artikels hierrond te kijken. Ook buiten De Moeial om werd er flink wat ruchtbaarheid aan gegeven, door middel van pamfletten en affiches. Deze waren meestal ondertekend door VO, De Moeial, BSG en de kringen. Een kring nam het initiatief om zelf ook een affiche uit te brengen. Deze kring was Pers, en de affiche was bedoeld om zoveel mogelijk eigen volk (communicatiewetenschappers) op de been te krijgen voor de betoging. Dit initiatief is op zijn minst lovenswaardig te noemen, en wij zouden het dan ook flink hebben toegejuicht... indien Pers niet dat ene over het hoofd had gezien. Het lijkt een detail, maar het ligt dieper.

Eerst nog even vermeld dat het een betoging betrof tegen de financiële teloorgang van het fundamenteel onderzoek. Gezien onze universiteit niet over voldoende geld beschikt, zou men dus tot sponsoring moeten overgaan om het fundamenteel onderzoek hier te laten voortbestaan. Uiteindelijk bestaat het gevaar dat de hele VUB enkel nog zal draaien dankzij (?) die sponsors. Dit was een van de fundamentele redenen voor de voorbije betoging, maar blijkbaar had Pers dat niet door. Immers, op hun affiches prijkt het logo van Philips. Tja... Is het mogelijk om serieus genomen te worden, als zelfs mede-richters van de betoging niet weten waar het juist om gaat, of anders helemaal niet consequent zijn? Ik weet: de Perskring wordt gesponsord door Philips, ze hebben een computer en zo gekregen, en in ruil daarvoor moet het logo op alle affiches en pamfletten

van Pers staan. Allemaal goed en wel, maar om ons doel te bereiken, moeten wij eerst en vooral DUIDELIJK zijn, en niet tot een betoging tegen o.a. de sponsoring van de VUB oproepen met affiches die op die manier gesponsord zijn. Hopelijk ziet Pers dit ook in voor de volgende betoging.

Isabelle

INHOUD

- blz. 1 Dat ziet ge toch!
- blz. 2 Open Tribune
- blz. 3 New Age
Studentenkoziteit
- blz. 4 Interview met SJERP
- blz. 5 Hand in hand: over democratie enz.
- blz. 6 Filmnieuws
Agenda
Column Paz e.a.
- blz. 7 Kultuurkrant
- blz. 8 & 9 Sint-Valentijn!!!
- blz. 10 Dossier Jette
Ekstreem rechts e.a.
- blz. 11 Parochieblad
Zoekertjes
Katastroof
- blz. 12 Sportpagina

"Geef ons een beurs" werd er gescandeerd bij het bezetten van de trappen van de Beurs

Foto: Wouter

Het Vesalius en de vooroordelen

Ondanks het feit dat het Vesalius al 4 jaar bestaat, is er slechts weinig gebeurd op het gebied van de integratie tussen de twee betreffende scholen. Waarom blijft deze integratie moeilijkheden opleveren? Er zijn enige mogelijke antwoorden op deze vraag te geven.

Ten eerste zijn er nogal wat verkeerde opvattingen ten aanzien van het Vesalius en zijn studenten. Eén ervan is de opvatting dat het studeren aan het Vesalius een gemakkelijke kwestie zou zijn. Deze stelling zou ik als ongegrond willen beschouwen. Men zou het studeren op zich als gemakkelijker kunnen beschouwen daar de werkdruk veelal over het hele jaar evenwichtig verdeeld is en dat de studenten het regelmatig studeren gedwongen worden door toetsen en opdrachten.

Ook worden de Vesalius studenten nogal eens in loofdadig geplaagd door een anti-Amerikaanse houding. Afgezien van het feit of dat nou wel zo'n geest-vernuimende gedachte is, moet toch gezegd worden dat anti-Amerikaans zijn niet anders is dan enig ander vooroordeel hebben, moge die nu van xenofobische, sexistische of racistische aard zijn. Om er nog een belangrijk punt aan toe te voegen: het Vesalius bestaat niet louter uit Amerikanen. Deze zijn wel met een kleine meerderheid vertegenwoordigd, maar in feite is een groot gedeelte van hen uitwisselstudenten. De voor langere tijd aanwezige kern van het Vesalius bestaat uit een internationale groep.

Ten derde blijkt er een kloof tussen beide scholen te bestaan door de opvatting dat Vesalius studenten niks vererende kinderen zonder problemen zijn. Goed, ik wil niet gaan ontkennen dat een groot gedeelte op vrij grote bedragen kan leren maar daarbij moet wel oog gehouden worden dat er beursstudenten aanwezig zijn alsook studenten die voor deze toch prijzige studiemogelijkheid regelmatig moeten werken. Ik mag denk ik ook wel als gekend beschouwen dat alle antwoorden tot problemen van de mens van vandaag niet in geld uit te drukken zijn. Vesalius studenten zijn zich zeker bewust van de voornoemde opvattingen en dit leidt ertoe dat zij zich nog wel eens als niet welkom zijnde aan de VUB voelen. Zij worden ook verondersteld niet te zien op VUB-studenten. Hierover kan ik klaar zijn: juist gezien onze verschillende achtergronden op velerlei gebieden zoals nationaliteit, religie, status enz. wordt er niet vaak van gedrag dat in het neerbuigend neerlijken op een ander resulteert blijkt gegeven. Om dit te illustreren: de Joden en Arabieren op onze school kunnen het prima met elkaar vinden, wat ook het geval was tijdens de Golfoorlog.

Door het naast elkaar leven van onze twee scholen hebben wij een unieke kans om onze perspectieven uit te bouwen en iets te leren over andere mensen en andere culturen. Dus laten we proberen om eens onbevooroordeeld en met een openstaande houding een praatje met elkaar te maken.

J., Student aan Vesalius

Lesbisch zijn

De vrouw heeft in onze maatschappij nog steeds een tweederangsplaats, daarmee bedoel ik, dat de echte 'rouwjastrelkers' nog steeds de mannen zijn. Het feit dat een vrouw dubbel zo hard moet werken (en vechten) als een man om hetzelfde te bereiken, is één der belangrijkste gevolgen daarvan. Door het statusverschil tussen man en vrouw (een gevolg van het patriërchaal) heeft deze laatste veel vlugger iets te verliezen. Is het dan niet begrijpelijk, dat een

lesbische vrouw haar lesbisch zijn niet van de daken zal schreeuwen? Dat gekkt dan vooral m.b.t. haar werkdruk, want 'een vrouw, die men als man (werkgever of collega) niet kan besprijnen, waarvoor is die nog goed?'

Of een vrouw al dan niet naar buiten treedt met haar lesbische gevoelens hangt natuurlijk ook af van het soort beroep dat ze uitoefent, haar eigen persoonlijkheid, en deze van de anderen. Ik betrap er mezelf wel eens op, dat ik mijn lesbisch zijn verborg, ik doe dit echter omdat ik op "dat" ogenblik, legen "die" mensen geen zin heb te vertellen, wie of wat ik ben. Indien ik het toch zou doen, dan zou ik er noch voor-, noch nadeel bij ondervinden, het zou dan enkel vertellen om te vertellen zijn en dat is niet al te interessant. Het moet mij ook iets opleveren. De belangrijkste personen in mijn leven (mijn ouders, broers en vrienden) weten dat ik lesbisch ben; ik wordt door hen geaccepteerd en kan er vrij over praten. Het gevoel van niet alleen gelaten, of uitgesloten te worden is wel belangrijk, maar spijtig genoeg zijn er nog veel homo's en lesbiennes die niet geaccepteerd worden (sommigen zelfs ook niet door hun ouders!). Ik heb al dikwijls mensen ontmoet (weliswaar waren dit meer mannen dan vrouwen), die zich niet kunnen voorstellen hoe twee vrouwen met elkaar de liefde bedrijven. Zulke mensen stellen dan vragen zoals "Ben je seksueel welbevredigd," en "Vall er op heteroseksueel vlak niet meer te bevelen?". Het enige wat ik dan kan doen, is glimlachen. Volgens mij reikt de lantasia van de man niet veel verder dan de penetratie en valt volgens hem naast deze ook niet veel te bevelen (althans enkele mannen met wie ik gesproken heb). Bij heteroseksuele vrouwen ligt de zaak wel enigzins anders, voor een groot aantal onder hen is de penetratie noch het beginpunt, noch het eindpunt van de seksuele betrekkingen (voorspel en naspel). Er bestaan weinig heteroseksuele mannen, die je respecteren als je lesbisch bent, die je als lesbiëne aanzien. Nog steeds pogen zij je te overhalen tot heteroseksueel gedrag. Op zo'n momenten krijg je te horen: "Ik zal teder zijn als een vrouw." (Ze zien zich dus al daadwerkelijk met je in bed.) "Misschien deed de andere het niet goed?" (slechte ervaringen dus). Neen, mijn lieve heren (en dames), het komt er niet op aan het "goed" te doen of teder te zijn als een vrouw: "wij" zijn lesbisch omdat wij van het vrouwelijke geslacht (V.R.O.U.W. met al haar aspecten) houden. Het "lesbisch zijn" is een keuze die men maakt, die waarschijnlijk niet gemaakt werd zonder er ernstig van in de put te zitten, en die niet enkel een seizoen of twee duurt, zoals sommigen wel eens denken. Een relatie tussen twee vrouwen zal waarschijnlijk niet zozeer verschillen met een relatie tussen twee mannen. Wel is het moeilijker dan een heteroseksuele relatie, alleen al omwille van de maatschappij, die op dergelijke gebieden nogal vaak kleinzielig is. Daarbij komt dan ook het feit dat het een klein, gesloten wereldje is en iedereen wel iedereen kent; althans van ziens. Hoe klein onze (lesbische) groep is, weet ik niet. Aangezien 3 (drie, trois, three, drei) uitgangspunten blijftbaar voldoende zijn voor heel Brussel, veronderstel ik dat er wel een groot deel "achter de schermen blijven". Dit beperkt aantal uitgangspunten kan erg nadelig zijn, als je met een relatie beëindigd hebt en je je ex-vriendin telkens weer tegen het lijf loopt. (door dergelijke omstandigheden eindigen onze relaties ook dikwijls met stukken en brokken.)

Er bestaat ook kans dat je vriendin in het verleden een relatie had met één (of meerdere) van je ex-vriendinnen. Men kan hier wel spreken van een zekere soort "incest" in de familie. Een kennismaking moet niet altijd in bed eindigen, maar meestal is dit, vroeg of laat, wel het geval. De veronderstelling dat in een lesbisch koppel

een de mannelijke rol en de andere de vrouwelijke rol speelt, vind ik verkeerd. Het is eerder zo dat je je soms mannelijker en soms vrouwelijker voelt (mijn standpunt). Als mijn vriendin bv bescherming nodig heeft, zal ik haar die geven en neem ik automatisch een mannelijke rol aan, maar dit wil niet zeggen dat ik expliciet één van beide rollen speel. Ik wil niet beweren, dat er geen "mannelijke" lesbiennes bestaan, want dan zou ik liegen. Volgens mij zijn dit echter de radicale lesbiennes (ook wel "camionneuses" genaamd).

Hiermee eindigt dan mijn "kortje" uitleg over ons milieu, dat vanzelfsprekend door elk individu anders ervaren wordt en ook anders gevoerd wordt. Ik vind het heel spijtig, dat over dergelijke dingen nog moet geschreven worden op deze niet al lang tot de normaliteit behoren. Stel je gewoon voor dat ik een heteroseksuele zou zijn en hier over mijn heteroseksualiteit zou kletsen, banaal nietwaar?!

Hiermee wordt dit onderwerp afgesloten. Wie nog vragen of opmerkingen heeft hieromtrent, kan zich het beste wenden tot HLB. Nog even noteren dat het HLB op woensdag, 19 februari, weer een ontmoetingsavond heeft, op dewelke iedereen is uitgenodigd. Zie agenda.

De Vlaming

Het is Jean Baudrillard die ons zegt dat de verleiding van de beheersing van het universum van de symboliek vertoekt, terwijl de macht slechts de beheersing van de reële wereld behelst. En het is wel degelijk zo dat deze twee begrippen onze hele vocabularum omvat, zowel op het vlak van de politiek, de liefde of zelfs de media. Niets is zo geritualiseerd geworden dan onze politieke dynamiek en ons sociale leven, dat zowel op het persoonlijk vlak als op het niveau van de relatie waarop het berust. Wat blijft er dan nog te melden over een germanistische en latijnse sensibele die ons "derde fase" oplegt, communautaire persiflages en een institutionele moedheid. Een "Vlaams Blok" en een "Rossem"-fenomeen blijkt iedereen te verwonderen terwijl de bakens reeds lang geleegd zijn. Wij menen te vergeten dat ons tijdperk berust op egocentrisme, cocooning en een televisielandschap berustend op populisme en een conformistisch gezagsprincipe. Mensen die een zuivere emotionele binding nog mogelijk maken doorheen hun creatie worden gewrongen in hiërarchische welmatigheden. De intellectuelen, zegt men ons, vergissen zich of zijn steeds medeplichtig geweest. De moedigheid verschuilt zich juist hierin dat de media meestal geen 'excessen', emotie, onbedwongen humor of extravagantiën aanvaardt. In het verlengde hiervan is er een ontwikkeling van de toeschouwer inzake esthetisch en kritisch genoeg. Commerciële maatschappijen miskenen de mislukking, de miskenning, de wanhoop, de angst voor de dood, de duisternis... zodat existentiële problemen weggevaagd worden voor de tirannie van het wel-denken. Terwijl men wel degelijk moet inzien dat het intellectueel engagement berust of dient te berusten op subjectiviteit, op het blootleggen van contradicties, op het exploreren van (verloren) idealen. Sentimentalen berustend op de hypocrisie van moralisateurs gaan hieraan voorbij. Het individu is hierin een fragment en de ironie en het cynisme treden wel degelijk nog steeds op als een bevrijding voor een vermote wereld. De Vlaming beleeft op

een moeilijke manier deze verankering van de authentieke tragedie die erin bestaat zijn rede te abstraheren. Een kortzichtige afgrond voede zich dan met een overmatig gebruik aan commerciële televisie, herleid tot de meest zuivere vorm van debiliteit. Is het wel degelijk zo dat de domste (commerciële) zenders van Europa (RAI en VTM) wel degelijk de sensibele van een volk verlegenwoordigt? Heeft een land de televisie die het verdient. Ik weiger te geloven dat ze ons Fellini, Pasolini, Hugo Claus, Louis Paul Boon... zullen doen vergeten. Zelfs minder bekenden zoals Patricia de Martelaere en Corine Palmes, die nog op een meer bescheiden manier buiten het establishment om trachten te zoeken naar wat 'echt' en 'vals' is, ons een concentratie schenken aan expressie en (kritisch-vrouwelijke) gevoeligheid. Iedere culturele ruil is toe te juichen. Toch moet men zich behoeden voor het feit dat het racisme slechts irrationeel zou zijn (dus niet wetenschappelijk weerlegbaar), dat de rol van het onbewuste hier geen rol zou spelen. Dat het hier slechts gaat over mensen die het "ik" of de "Volleszief" verheerlijken terwijl de anderen er de desintegratie van vastleggen. Vergeten we dus niet diegene die 'niet passen' in de kaders van de hegemonie van het diffuse sentimentalisme. Zij die dicht en creëren; ons de veralspiegeling schenken van een hallucinante ziel, gesplitst omwille van valse inschikelijkheid. Wat we bevelen ten opzichte van onze eigen cultuur draagt ons, scheidt ons en laat ons soms alleen in een bezwijming achter. Dit is het ware dialoog met de natuur. Een liefde-haat gevoel ten opzichte van een 'volk' - die een andere connotatie heeft dan het woord 'peuple' overigens -, soms gemanipuleerd door occulte krachten die ze niet beheerst, soms weer van haar eigen intellectuelen die aan banden gelegd zijn door politiek, commercieel of religieus fatsoen en soms dus in ballingschap zijn. Soms in rouw: de dood van Jacques Brel, de gebroken tranen van Vaya Con Dios. Het echte drama is dat wij geen 'akteur' zouden zijn van onze eigen cultuur en volk, slechts een partje

anecdote en een grijsachtige weergave van een maatschappij die haar utopie verloren heeft. Ik zou niet zo ver gaan als Thomas Bernhard die van zijn Oostenrijk meldde dat het uit een fundament van 'nationalisme, antisemitisme en catholicisme' is. Ik zou meer genuanceerd willen zijn over Vlaanderen want het denken gaat immers vooruit, hoop ik. Blijft dan voor ons over onze eigen gemengde Vlaamse traditie kritisch over te dragen naar een andere generatie zonder te veel pulp maar met wel heel meest clichématig en ijdel kan overkomen: steden zoals Brugge, duizend en één andere bieren en meisjes met rode wangen die slechts aan het huwelijks denken...

Patrick Pillemer

Bericht aan Masturbax de Trisexueel

Aangezien wij geen anonieme brieven meer publiceren, is het ons onmogelijk jouw brief in onze rubriek op te nemen. Het is inderdaad zo dat wij in voorgaande nummers soms anonieme brieven plaatsten, maar dit kwam doordat we statutair verplicht waren deze te plaatsen, gezien in de hoofding van onze rubriek niet vermeld stond dat wij ze niet zouden aanvaarden. In vorige Moelal hebben wij deze mededeling dus ingelast, en vanaf dit nummer gaat deze regel dus van kracht. Gelieve daar dus akte van te nemen en je bekend te maken bij de redactie indien je wilt dat je brief atsnog gepubliceerd wordt.

De redactie

Faalangst

Met de examens voor ogen stijgt bij velen de spanning. Tot op een bepaald niveau heeft deze spanningsdruk een stimulerend effect: je gaat meer en ook efficiënter studeren. Soms echter kunnen druk en angst zo toenemen dat ze blokkerend werken: je voelt je rot en verliest veel tijd met peikeren. In die omstandigheden kan je geen beroep doen op de mogelijkheden waarover je in meer ontspannen toestand wel beschikt. Achteraf heb je het gevoel dat je beter had gekund.

Voor mensen die de verlamrende gevolgen van faalangst en examenwrees reeds ervaren hebben, of bang zijn er last van te zullen krijgen, organiseert de UDGZ een kortdurend intensief preventieprogramma.

In kleine groep worden alle aspecten

van faalangst en examenwrees en de adequate omgang ermee besproken en beelicht. Naast de theoretische benadering wordt er van bij aanvang ook intensief praktisch geoefend. Enerzijds bestaan deze oefeningen uit relaxatietraining (die thuis dient verder gezet), anderzijds uit rollenspelen waarbij zeer concreet op de examensituatie en de voorbereiding wordt ingegaan.

Een volgende reeks gaat van start op vrijdag 6 maart. Deze reeks omvat 9 sessies, afwisselend op vrijdag en maandagvoormiddag van 10.30 uur tot 12.00 uur.

Indien je geïnteresseerd bent, neem dan contact op met de universitaire dienst voor geestelijke gezondheidszorg, gebouw y, tegenover de balie van de gezondheidsdienst.

Studiekring VO en studentikozeiteit: een antwoord vanuit Folklore Academie

Het principe van vrij onderzoek vraagt om een meerzijdige beschouwing van problemen. Daarom wil ik even mijn mening weergeven over de recente discussie rond de rol die Studiekring Vrij Onderzoek (SKVO) al dan niet dient te vervullen in de studentikozeiteit. Ik zeg uitdrukkelijk dat het mijn mening betreft, daar ik ervan overtuigd ben dat er evenveel meningen over studentikozeiteit zijn als studentikozen zelf.

Ik betreur dat het artikel van de SK weinig systematiek vertoont en het probleem niet ten gronde analyseert, maar enkel argumenten aanvoert en niet verder uitwerkt. Ik wil daarom eerst een korte beschrijving geven van wat voor mij studentikozeiteit inhoudt; daarna de verhouding tussen het principe van VO en studentikozeiteit aangeven; tenslotte de positie van de SK in dit alles toelichten en de gevolgen hiervan opsommen. Nogmaals: het betreft hier nadrukkelijk mijn mening; die geen aanspraak maakt op intersubjectieve waarheid; ik wil enkel een vruchtbare discussie starten.

De student leeft in een kunstmatige omgeving, waarin hij, door intellectuele ontplooiing, geacht wordt zich voor te bereiden op de stap in de 'echte' wereld. In die hoedanigheid bezit hij voor het eerst formele vrijheid, en ziet de overgang tot de 'echte' wereld dan ook als inperking van de vrijetijds mogelijkheden en toename van professionele ernst. De studentikozeiteit biedt een mogelijkheid om studiedruk en toekomstgerichtheid gedurende een korte tijdsperiode te ontlopen. De studentikozeiteit is dus een bij uitstek ludieke gebeurtenis, waarbij de maatschappelijke druk, die elkeen wel in mindere of meerdere mate zal ondervinden, en de vorm, waarin die druk wordt gekanaliseerd naar ludiciteit (zijnde de rituelen, de zang en de drank) leiden tot een samenhangend gevoel, een vorm van broederlijkheid. Gelijkwaardige melancholische gevoelens worden zo kollektief omgezet in individuele ludieke belevenissen. Gezien iedereen andere gevoelens bezit, andere elementen van de symboliek beklemtoont en de 'broederlijkheid' individueel invult, is studentikozeiteit geen uniform gebeuren en houdt iedereen er een andere visie op na.

Het vrij onderzoek is een zeer belangrijk element in dit gebeuren. Ik meen dat men

een vergissing maakt, indien men stelt dat het VO 'onderzocht', 'geanalyseerd', 'tot op de grond afgebroken' en 'heropgebouwd' dient te worden, gezien men dan een theoretisch, lastbaar en omschrijfbaar begrip van het vrij onderzoek vooropstelt. Het VO is volgens mij meer een houding, een streven naar een konstruktief en verregaand kriticisme ten opzichte van alles. De wetenschappelijke methode van het VO is de toepassing van het VO op het wetenschappelijk onderzoek; een onvooroordeelde en kritisch functioneren binnen een maatschappij is het sociale streefdoel van VO. Dit zijn de basiselementen, die men in de studentikozeiteit aan de VUB terugvindt: iedere VUB-student is welkom in de studentikozeiteitsgemeenschap, ongeacht zijn geslacht, ras of politieke overtuiging. Op een doop worden kerkelijke waarden overboord gegooid, op een cantus wordt de 'absolute macht' van de praeses gerelativeerd door de corona, die op een ludieke manier die macht tracht te ondermijnen en de senior oproept tot het tonen zijner of harer geslachtsdelen, hetgeen verwijst naar de menselijkheid van de persoon in kwestie enerzijds en de afkeer voor preutsheid anderzijds.

Folklore Academie beseft dus wel degelijk dat het in vraag stellen van gezag één van de belangrijkste aspecten van de studentikozeiteit is (geen doel, want de studentikozeiteit heeft geen doel). De beschuldiging dat de Academie de studentikozeite traditie tracht te 'konserveren' en op 'formal te stellen' is compleet irrelevant: er zijn voortdurend discussies aan de gang waardoor het 'systeem' konstant herzien wordt. Ik raad Jack Van Handenhove dan ook dringend aan: voor het uiten van wilde beschuldigingen, eerst eens wat op onderzoek uit te gaan. Dit is immers de enige manier om de werkelijkheid objectief te benaderen, iets wat een waarachtig VO'er trouwens wel zou mogen weten. Dat Folklore Academie enkel moreel gezag bezit, heb ik zelf herhaalden malen beklemtoond; alle geldige regels inzake studentikozeiteit werden trouwens goedgekeurd door het praeseskonvent, waarin vertegenwoordigers van alle kringen zetelen.

De studentikozeiteit kan dus ook beschouwd worden als een ludieke beleving van het VO, die uitmondt in een vrijzinnig

gemeenschapsgevoel ("Alle mensen worden broeders") Welke rol kan de studiekring in dit alles vervullen? Op studentikozeite activiteiten zelf is volgens mij geen plaats voor wijsgerige discussies; wel voor praktische beleving van een levenshouding, die gebaseerd is op VO. Buiten die activiteiten kunnen dan bijeenkomsten georganiseerd worden, waarin de meer ernstige aspecten en implicaties aan bod komen. Dit kan een taak zijn voor de SK, en Folklore Academie is steeds bereid om in dit verband met SKVO samen te werken.

Ik zou het ten zeerste begroeten, indien de bureleden van de SK een persoonlijk engagement binnen de studentikozeiteit zouden willen aangaan. Een actief engagement van de SK als SK (door het inrichten van eigen studentikozeite activiteiten) is eveneens aanvaardbaar, maar volgens mij niet erg zinvol. Indien de SK opteert om dat toch te doen, is dat hun goed recht en kan men overgaan tot het invoeren van toga's. Een toga refereert immers steeds naar een studentikozeite kring, een kring die niet studentikoos actief is (dus geen studentikozeite activiteiten inricht), draagt uiteraard geen studentikozeite attributen, gezien deze nu net het studentikoos actief zijn symboliseren. Wie een toga invoert bij een kring die niet studentikoos actief is, maakt van de toga een inhoudsloos symbool, omdat de betekenis er niet meer in vervat zit, en maakt zo de weg vrij voor misbruik van het symbool omwille van prestige doeleinden.

Gezien studentikozeiteit een praktisch, ludiek gebeuren is, horen ernstige discussies niet thuis op activiteiten. De SK kan een breder forum voor discussie over studentikozeite vormen, en kan daarvoor steeds rekenen op bereidwillige medewerking van Folklore Academie en het praeseskonvent, de organen waarin de discussies nu gevoerd worden. Gezien bezinning over studentikozeiteit zeer belangrijk is, hoop ik dat VO initiatieven neemt in die richting en geen tijd meer verprutst met zinloos gepalaver over bruine toga's en 'op formel gezette' onwaarheden.

Bert Mosselmans
Voorzitter Folklore Academie

New Age, onze tijd?

The coming of a New Age ... Wie wil eens een boekhandel binnenstapen of de platenboer bezoeken, heeft vast gemerkt vanaf het begin van de jaren '80 kopjes met "esoteriek" en "kosmische muziek" steeds meer vervangen werden door de noemer "New Age". Jongste jaren heeft men onder onder godsdienstwetenschappers de gewoonte ontwikkeld om wat in de jaren '60 en '70 de alternatieve sector heette, om te worden tot New Age groepen: zowel natuurgeneeswijzen, veganisten, oosterse en westerse mystiek gebaseerde trainingen en meditatietechnieken, Steinerpedagogiek, alternatieve landbouw als sacred dance worden erin ondergebracht. Waarom spreekt men van de New Age? Astrologen geloven dat het tijdperk van de Vissen, waarin de figuur van Christus centraal stond, op zijn einde loopt en dat het tijdperk van de waterman Aquarius zich aankondigt.

Wie in deze waarboel naar enige mogelijkheid tot ordening probeert te zoeken, kan dit het best doen rond een viertal peilers. De nieuwe denkwijze verzet zich tegen het mannelijk, rationalistisch, reductionistisch, dualistisch en analytisch denken. Daartegenover wordt een holistisch denken geplaatst dat meer aandacht heeft voor synthese, dat de mens in de kosmos plaatst als onderdeel van moeder aarde, Gaia. In die zin is het nieuwe-tijdsdenken ook religieus én tegelijk ook anti-godsdienstig, omdat de verschillende godsdienten de mensen verdelen. In New Age wordt gestreefd naar één grote eclectische synthese waarin de diverse godsdienten en ook de moderne wetenschap worden samengebracht.

Met de wetenschap zijn we bij de tweede peiler aangekomen: Fritjof Capra heeft in de Tao van de Fysica de klemtoon gelegd op de innige relatie tussen oosterse mystieke denkbeelden en ontwikkelingen in de quantumfysica. Sederdien leest men in de New Age kringen alle literatuur die het klassieke, mechanistische wereldbeeld vervangt door een meer dynamisch, indeterministisch wereldbeeld. Prigogine's dynamische systemen, David Bohm's impliciete orde, Pribram's holografische model van de werking van de hersenen ... worden allen ijverig gelezen en gezien als een wetenschappelijke bevestiging van het eigen gelijk.

Een derde peiler is de inspiratie die men zoekt in de oosters religies. Daarbij staat vooral de gedachte centraal dat god in ons is. Het komt er nu op aan deze bron van het goddelijke in ons aan te boren, door het ego te verliezen en op die manier ons werkelijke Zelf samen te laten vallen met de werkelijkheid zelf, het goddelijke Zelf, de Kosmos. Dit kan plaatsvinden via inzicht, door intuïtie, door ervaren, door onthechting aan alles wat vanuit het ego komt en dat toch maar schijn is en verloopt bij voorkeur onder leiding van Verheven Meesters. Er wordt uiteraard ook graag aangeknoopt bij de psychologie van Maslow en Jung en bij de zog Transpersoonlijke Psychologie van Grof, die ons via herbeleving van de geboorte en ons verbijft in de loets, ons oceanisch gevoel van eenheid wil laten herbeleven.

De vierde peiler is onze eigen esoterische traditie, het denken van de Rozekruisers tot Madame Blavatsky en Helen Bailey.

De belangrijkste vragen die men zich bij New Age moet stellen zijn echter niet die naar het waarheidskarakter van de beweringen, maar wel die naar het waarom mensen er precies toe komen dit denken zo serieus te nemen. Evalueren is ook moeilijk omdat er al te veel tegenstrijdigheden worden verenigd: terwijl men aan de ene kant reageert tegen

het wetenschappelijke determinisme, haalt men een totaal van elke rationaliteit ontdaan astrologisch determinisme binnen. Ze streven bovendien aan de ene kant naar een holisme, maar gooien tegelijk, door hun esoterische inspiratiebronnen, al te vaak alles wat met het zijn, met onze dagdagelijkse realiteit te maken heeft buiten.

We leven in een wereld waarin geen plaats meer lijkt te zijn voor zingevingvragen. Hun bijzonder pessimistisch diagnose over de huidige maatschappelijke toestand koppelt de New Age-beweging aan een optimistische "oplossing". Louter via bewustzijn, via een zich afkeren van de wereld met alle maatschappelijke problemen, een "culture of narcissism", geloven ze alle heil te zullen vinden.

Luc De Droogh
Humanistisch Verbond

Indien voorgaande tekst wenselijk verontwaardiging, of minstens vragen in je brein heeft losgeweekt of opgeroepen, die de controverse rond de alternatieve bewegingen, esoterie, de Nieuwe Tijd en wetenschap kenmerken, ben ook jij iemand die weet dat onze wereld verder reikt dan de gelaten zelfvoldoening in de wetenschap die aan deze universiteit heerst, en die maar al te vaak als vrijzinnigheid wordt verkocht. Integendeel is de invulling van wetenschap een dynamisch proces, waarin ook de esoteriek en zelf de Nieuwe Tijd haar rol vervullen en hebben vervuld. Daarover en meer voor en tegen New Age gaat het:

dinsdagavond 25 februari

De Wijsheid van de Waterman

Panaispraak over de Nieuwe Tijd
(New Age), samenleving en wetenschap

Panelleden

Filipe van den Broek
(Vlaams correspondent *Onkruid en Bies*)

Christian Vandekerckhove
(Steenhouwersvest Antwerpen)

Jean-Paul Van Bendegem
(SKEPP: Studiekring Kritische Evaluatie Pseudowetenschappelijke en Paranormale)

Luc de Droogh
(Humanistisch Verbond)

aanvang 20h00 Aula Qb
initiatief van SKEPP en studiekring Vrij Onderzoek

Toekomst en fundamenteel onderzoek: terug naar de essentie...

Op woensdag 19 februari 1992 zal om 17 uur in Aula QC een rondetafelgesprek over het fundamenteel onderzoek en de financiering ervan doorgaan. Het debat zal ingeleid worden door prof. I. Prigogine, nobelprijswinnaar chemie 1977. Aan

het ronde-tafelgesprek nemen prof. S. Amelincx (RUCA), prof. L. Apostel (vzw Worldviews), prof. R. Dejaegere (rektor VUB), prof. H. van den Berghe (KUL), prof. R. van Geen (ere-rektor VUB en voorzitter Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid) en prof.

M. van Montagu deel. Moderator is prof. Els Witte (VUB, BRT). Meer informatie bij prof. F. Lambert (02/641.34.35) en prof. H. Eisendracht (02/641.34.56).

Koen Lefever.

Interview

Patrick Vanhamel licht voor:

Van ongewenste zwangerschap tot artikuleringsproblemen: SJERP

In de aanhef van zijn voorstelling lezen we: *SJERP is een universitair Consultatiecentrum voor Levens- en Gezinsvragen (let op de hoofdletters!) dat kadert in de Sociale Sector Studenten. Het centrum bestaat uit een multidisciplinair team. Om verhelderende inzichten te krijgen over een toch wel prangende "Levens- en Gezinsvraag", namelijk, wat in geval van ongewenste zwangerschap, gingen we ons licht opsteken bij Patrick Vanhamel, sociaal verpleegkundige en 'de man van het onthaal'.*

Voorerst, waarom werden er in Etterbeek eigentijdse faciliteiten opgestart voor het begeleiden van vrouwen met een ongewenste zwangerschap? Men kon toch terecht in Jetta. Was er daar wel nood toe?

Wij vangen hier in ons centrum reeds meer tien jaar mensen op met een ongewenste zwangerschap, nu willen ze echter een volledige begeleiding doen. De gynecologe deed hier na een psycho-sociaal gesprek een vooronderzoek en zij deed regelmatig ingrepen in een ziekenhuis in Brussel of mensen werden doorverwezen naar het AZ van Jette of een ander medisch centrum. De medische follow-up gebeurde echter weer hier.

Nu willen wij bij SJERP in een volledige begeleiding voorzien, zodat alles hier ter plaatse kan gebeuren.

In het AZ van Jette gebeurden ingrepen reeds vóór de legalisering. Maar de ziekenhuissleer heeft nadelen: de begeleiding is uiteraard niet ideaal in die minder persoonlijke omgeving (psycho-sociaal gesprek en follow-up gebeurden dan ook elders), de cliënt zag de dokter dikwijls voor het eerst bij de ingreep, en het is veel duurder (het kost de samenleving 11 à 12000 bfr, twee maal zoveel als in het centrum). De sleer die er in een ziekenhuis hangt was een meebepalende factor om de dingen hier te organiseren.

Proberen jullie de toegang te vergemakkelijken, de drempel te verlagen door meer bekend te geraken, nu abortus tenslotte niet meer volledig illegaal is?

Wij trachten regelmatig onze kleine voorstelling van SJERP in de Moeial te publiceren (1 is niks Patrick, graag gedaan, n.v.d.a.) of wij trachten bekendheid te krijgen door het verspreiden van onze brochure. De meeste mensen wisten reeds dat ze hier terecht konden met een ongewenste zwangerschap maar nu, na de legalisatie, is het vlatter werken.

Wat is dan de preciese opstartdatum van het "begeleidingspakket" bij ongewenste zwangerschap en hoe verloopt zoiets eigenlijk?

Vorig jaar oktober zijn wij begonnen met ingrepen met een volledige begeleiding. Onder "volledige begeleiding" wordt verstaan het eventueel uitvoeren van een zwangerschapstest, een psycho-sociaal gesprek met een hulpverlener, een medisch vooronderzoek bij de gynecologe, eventueel

juridisch advies, de ingreep, een medische follow-up en een nagesprek met een hulpverlener. Mensen bellen of lopen hier binnen en vragen bv. een dringende consultatie bij de dokter. Wij proberen dan aan het onthaal reeds te weten te komen waarover het precies gaat: men hoeft voor een zwangerschapstest niet noodzakelijk bij de dokter te komen. Elke hulpverlener aan het onthaal kan een zwangerschapstest uitvoeren. Wij polsen dan ook of de zwangerschap al dan niet gewenst is; er komen immers ook vrouwen die begeleid wenssen te worden bij hun gewenste zwangerschap.

Worden er soms vrouwen vanuit andere instellingen naar hier doorgestuurd?

Er zijn vrouwen die van het gezondheidscentrum doorgestuurd worden naar hier, vroeger werkten die veel samen met CEVO. Nu wij deze structuur op poten gezet hebben kunnen er mensen naar ons doorgestuurd worden voor een ingreep.

Er zijn dus ook mensen van buiten de wijk die van de diensten van het centrum gebruik maken?

Ja, wij staan open voor iedereen. Ons team bestaat uit ongeveer 45% studenten, 40% externen en 15% personeel. Zij komen hier uiteraard niet enkel en alleen voor ongewenste zwangerschappen.

Enfin, we zullen even verder gaan met het verloop van de procedure bij ongewenste zwangerschap. Nadat het resultaat van de zwangerschapstest bekend is hebben de mensen een gesprek met een hulpverlener. Dan wordt er stilgestaan bij wat de noden zijn, de vragen: of de zwangerschap al dan niet gewenst is... Volgens de wet moet er sprake zijn van een noodsituatie eer er tot zwangerschapsonderbreking kan overgegaan worden. We gaan er van uit dat het begrip "noodsituatie" voor elke persoon anders moet kunnen worden ingevuld: bijv. een studente die nog 4 of 5 jaar moet verder studeren, financiële noodzaak, relatieproblemen... dit is allemaal erg individueel.

Is er vraag naar een abortus dan trachten we de motivatie te achterhalen om nadien schuldgevoelens of andere psychologische problemen te voorkomen. Als hulpverlener kan je niet beslissen of de ingreep al dan niet doorgaat, die taak ligt bij de gynecologe; zij staat dan ook in voor de effectieve uitvoering van de ingreep.

In hoeverre wordt de andere partner bij deze keuze betrokken, is dat niet wettelijk?

Wij gaan steeds uit van het principe 'baas in eigen buik': de vrouw beslist, maar in de mate van het mogelijke wordt de partner, echtgenoot of verwekker hierbij betrokken.

Wat cijfers misschien?

Sinds oktober jl. zijn er 18 ingrepen gebeurd: 7 bij studenten, 11 bij externen. Wij voorzien een drietal ingrepen per week, dat betekent

drie gesprekken, drie vooronderzoeken, drie ingrepen, drie follow-ups.

Nu abortus voor een stukje binnen de legaliteit gebracht werd, heeft dat voor een mentaliteitsverandering bij het publiek gezorgd?

Voor sommigen is het nog steeds een taboe, wordt er geheimzinnig rond gedaan; zeker mensen uit een katholiek milieu staan daar weigerachtig tegenover. Het is voor de hulpverlener wel aangenamer om in de legaliteit te werken. Maar er is zeker geen toename van het aantal abortussen.

Wat is eigenlijk de basisfilosofie van het centrum; waar worden ergens grenzen getrokken: wanneer gaat men wel en wanneer gaat men niet over tot een ingreep?

We zullen even verder gaan met het verloop van de werkwijze, dat is misschien gemakkelijker. Bij het sociaal-psychologisch vooronderzoek wordt er bijv. stil gestaan bij de vraag of men niet onder druk van partner of ouders staat; dat men dus het kind wenst te behouden terwijl de omgeving hier anders zou over denken. In zo een geval gaan we dan ook niet in op het verzoek. Verder wordt er ook gekeken naar de levensfase waarin de persoon zich bevindt: betreft het een twintigjarige die nog studeert of gaat het over een vijftiendertigjarige met kinderen, heeft de persoon een inkomen, is het een student... Wij proberen dus onzekerheden of twijfels op te lossen door het bespreken ervan. Verder moeten wij de alternatieven aan bod laten komen. Daarvoor kan men dan ook bij de juristen terecht bijv. i.v.m. adoptie, voordelen voor alleenstaande moeders...

Nadien gebeurt er een medisch vooronderzoek bij de dokter waar de zwangerschap wordt vastgesteld d.m.v. een touché en alles nog eens grondig wordt besproken.

Hoelang duurt zo een procedure eigenlijk; ik kan me voorstellen dat de term 'hoogdringendheid' hier wel op zijn plaats is.

Wettelijk moeten er zes dagen gelaten worden tussen het eerste gynecologisch vooronderzoek en de ingreep. De ingreep zelf kan wettelijk gebeuren tot 12 weken na de bevruchting. Wij rekenen hierbij altijd vanaf de eerste dag van de laatste maandstonden, dus 14 weken. Maar om medische redenen voert de gynecologe de ingreep alleen uit tussen de 8ste en de 11de week na de laatste maandstonden. Dit gebeurt dan onder plaatselijke verdoving; het gaat hier om een zgn. ambulante curtage. Na 11 weken worden ingrepen enkel nog in het ziekenhuis uitgevoerd. De patiënt tekent hiervoor (wettelijk verplicht) een papier waarop wordt vermeld dat men akkoord gaat met de ingreep.

Dat is dus iets wat nog niet zolang bestaat, vroeger gebeurde alles immers niet in de openbaarheid. Heeft men daar trouwens nooit last mee gehad?

Hier zijn nooit invallen van de rijkswacht geweest maar men zou hier ook niets gevonden hebben, alle papieren werden immers ergens anders bewaard.

(de telefoon gaat maar weer eens, vierde keer of zo)

Bij het verdere verloop van de procedure gebeurt er twee weken na de ingreep een follow-up: een medische controle en een gesprek met de persoon waarmee het voorgesprek gebeurde.

Verloopt die hulpverlening dan niet altijd volgens een zelfde procedure, is er dan geen wettelijke voorschrijving hiervan.

De wet stipuleert nog steeds dat abortus een misdrijf is maar dat ze in bepaalde omstandigheden is toegelaten, nl. als er sprake is van een noodsituatie. Verder moeten er zes dagen zijn tussen de doktersconsultatie en de feitelijke ingreep, er moet een schriftelijke toestemming van de vrouw zijn, de arts mag altijd weigeren maar dat moet dat bij het eerste gesprek duidelijk worden gemaakt zodat de vrouw nog een andere arts kan raadplegen en, ook belangrijk is dat er contraceptief advies wordt gegeven. Ook moet er worden geabbeeld over de risico's die aan de ingreep verbonden zijn; alles moet plaats vinden in een instelling voor gezondheidszorg waar er een voorlichtingsdienst aan verbonden is.

Gebeurt het wel eens dat mensen een

tweede keer komen voor een abortus?

Ja, het komt inderdaad wel eens voor dat men voor een tweede en, eerder zelden, voor een derde keer om een abortus verzoekt. Dit is geen tendens, het betreft dan individuele gevallen: men sprong onzorgvuldig om met de anti-conceptiemiddelen, maar men kan ook pech hebben bij het gebruik ervan; men raakt zwanger ondanks het gebruik van een spiraal bijv.

Wat indien er iemand aanklopt met een geval van seksueel geweld, verkrachting, al dan niet met een ongewenste zwangerschap tot gevolg?

Sinds enkele maanden bestaat er een SSA (Set Seksuele Agressie) die wordt gebruikt bij het medisch onderzoek na een verkrachting of seksueel geweld. Als hier iemand op consultatie komt die daarmee werd gekonfronteerd, kan onze dokter contact opnemen met de gerechtelijke instanties die dan iemand met zo'n set langssturen. Daarmee kunnen dan eventueel sperma of haarjes van de dader geïsoleerd worden ter identificatie of als bewijsmateriaal.

Worden er dan geen juridische stappen ondernomen vanuit SJERP?

In het verleden zijn er inderdaad al vrouwen terechtgekomen bij SJERP die te maken hadden met verkrachting. We kunnen hen daarin wel (psychisch als juridisch) begeleiden, maar het zijn de vrouwen zelf die klacht moeten indienen.

-Wat houdt de juridische begeleiding bij ongewenste zwangerschap eigenlijk in? Juridische begeleiding is voornamelijk advies en informatie geven over ondermeer de legale positie van een alleenstaande vrouw, adoptie... Het kan een aanvulling zijn op het sociaal-psychologisch en het medisch aspect.

Wat gebeurt er nu eigenlijk m.b.t. preventieve voorlichting naar de studentenpopulatie toe?

Regelmatig nemen wij aan debatten deel, zoals onlangs één over de aidsproblematiek. Er wordt een folder uitgegeven "ABC" i.v.m. het juiste gebruik van het condoom. Er werden ook al eens gratis condooms uitgedeeld. Verder proberen we hier alle mogelijke vragen te behandelen m.b.t. seksualiteit en anti-konceptie (een folder hierover is eveneens te koop). Maar daarbuiten werken we ook naar hulpverleners

toe. Vorig jaar werd er voor de eerste maal, twee keer, een cursus ingericht voor hulpverleners van Centra voor Levens en Gezinsvragen (zoals de SJERP er een is) naar aanleiding waarvan er een (hand)boek zal verschijnen, e.k. mei, omtrent hulpverlening bij ongewenste zwangerschap.

Hartelijk bedankt Patrick.

Voor alle duidelijkheid een kort overzichtje van de structuur en activiteiten van SJERP. Het multidisciplinair team van het centrum is actief op een vijftal domeinen. Een gynecologe en twee huisartsen verzorgen de gynecologische (resp. andrologische) raadplegingen: informatie en onderzoek i.v.m. anti-konceptie, verstrekken van "Morning-After-Pil", preventief kankeronderzoek. Een kinesiste zorgt voor pre- en postnatale kinesitherapeutische begeleiding. Juristen verstrekken advies over onderwerpen zoals

huurproblemen, echtscheiding, arbeidsrecht, sociale zekerheid, samenwonen, ... De neurolinguïste helpt met artikuleringsproblemen en de psychologen, maatschappelijke assistente en sociaal verpleegkundige tenslotte, begeleiden mensen met problemen i.v.m. relaties, opvoeding, seksualiteit, sociabiliteit, ... SJERP doet verder nog aan preventieve activiteiten: vormingsdagen, informatievoordrachten, ... Konsultaties zijn gratis voor studenten en VUB-personeel. Wel wordt er 150fr dossierkosten aangerekend bij een eerste gynecologische of psychologische raadpleging.

Patrick C., gwb V.O.
uitgaf. a.d. Moeial

Foto: archief

Hand in hand

stormden zij over het land

JAAAAAAA! Laten wij allen strijden voor de goede zaak. En Garde! Vuurspuwende paarden draalden door het smetende gras op zoek naar vers bloed. Shhhhh. Oostwaarts, de rode gloed achterna. Daar waar de goden de mist in verdwenen, dolend in een vloed van dronkenschap. De goden werden sterfelijk. Zij geurden, besmet met het parfum dat over hen heen werd gespoten. Bleuraarh, elke geur verliest zijn kracht in dergelijke concentraties. En daar draalden ze! JAAAAAAA! woest zwaaiden de zwaarden in de mist. Shhhhh daar! nog eens! weer sterft een god en nam al zijn ideeën met zich. De mensen staarden als koeien naar het schouwspel. Rondspattende spetters overliden met parfum in een dichte mist. Is dit grappig? Is dit komisch? Bedoel men hier iets mee? Voorzichtig trachten sommigen, strategisch door onbekende opdrachtoevers in het publiek geplaatst te applaudiseren. Jaaaaa! Het is komisch. Spektakel spektakel. Weer een god die uiteenspat. Spetterende klonters bloed. Oorverdovend lawaai overdondert nu het decor. Sommigen - Sommigen? - vergeten even hun zijn en gaan op in dit alomvattende spektakel. Tenslotte verkiezen zij het boven het echte zijn! Zij kiezen voor het leven! of zij kiezen niet. Zij zijn slomgerechtigd en werden met een kluitje in het net gestuurd. Wat rest er ons dan als het net te verstikend is. Een paard. ik moet een

paard hebben! Een kolkend hoofd duikt op uit de massa. Zijn briesende neus gericht op het waarnemen van geurgradiënten. Is dit het verschijnen van de politieke held? Is hij een onderdeel van het toneel, is hij met ons? Was hij met ons? In de massa ontstaat een plaatselijke verwarring. Sommigen herkennen een pad. Een openbaring. Voorzichtig besluiten zij deze profetische neus te geloven en beginnen voorzichtig en behoedzaam zijn schreden te volgen. Ontkoeming van een stroom noemt men dat in de wetenschap. Prigogine is geniaal maar wij doen toch niet de moeite hem te begrijpen! Laat ons ons spel godverdomme. Waar zijn de goden! Jaaaaaaaa! Een paard. Stormloop. Het paard merkt een deining in de mist. Het wordt onrustig. Ben ik een paard, ben ik een godheid? Een moment van inzicht brengt het dier tot inzicht. Inzicht! Dat is hetgeen de goden voortbrengt. Besefend dat het toneelstuk, de zogenaamde echte wereld helemaal niet bestaat schrijft het paard voort. De dag was helder en fleurig. Hij zag een slagveld van paarden in wanhoop gesneuvelde, en een grote stroom publiek met de neus in de wind. Zoekend in de mist - een groteske zelfcreatie - naar de laatste kern van geurenvloed. Ach het is zo eenvoudig, te reizen in de tijd.

Theodoor L.

voor democratie en verdraagzaamheid

Wij maken ons ernstig zorgen. Veel mensen zijn ontevreden met hun situatie. Ze leven in verbederde straten en buurten. Ze hebben geen werk, of werk dat onzeker en veeleidelijk is. Z zijn bang voor de kleine criminaliteit op straat, voor het geweld in de wereld.

Zo'n klimaat vormt een gunstige voedingsbodem voor onverdraagzaamheid en gevoelens van haat.

"Ik eerst": deze reactie is begrijpelijk maar kan niet goedgepraat worden. Zulkte ingesteldheid verhindert dat mensen solidair optekomen voor elkaar. Ze pindemijnt het samen-leven in rechtvaardigheid.

Het beleid is te ingewikkeld en komt onvoldoende tegemoet aan de concrete problemen van de mensen. Een houding van afkeer en weerzin is hiervan vaak het gevolg.

Demagogie maakt opgang. De vreemde wordt de eerste zondebok. Niet de rijke buitenlander in de riante villa's, maar de migrant in de vervallen buurt.

Bepaalde groepen spelen daar handig op in. "Al wat vreemd is treft schuld". Onverdraagzaamheid steekt de kop op. Die zal zich uiteindelijk ook richten tegen al wie anders denkt dan "de eigen groep".

Wij eisen een doorzichtig beleid: een glazen huis voor alle burgers en niet alleen voor de economisch sterken.

Een democratisch beleid is onverenigbaar met getouwtrek in bestuurlijke instellingen. Het vereist een rechtvaardig en kortlaaf optreden, en persoonlijke verantwoordelijkheid op alle niveaus. Problemen mogen niet afgewenteld worden op een "systeem zonder gezicht". Overheid en administratie moeten veel efficiënter optreden, en zich tegenover de zwakke medeburger humaan opstellen.

Democratie vereist een doortastende aanpak van de problemen. Zeker van diegene die de zwakken trokken en de tegenstellingen steeds groter maken. Zuinigheid in overheidsuitgaven is nodig, maar een rijke samenleving als de onze beschikt zeker over de nodige middelen om deze problemen op te lossen.

Op 22 maart heeft daarom te Brussel een nationale manifestatie voor democratie en verdraagzaamheid plaats.

Aan "de politiek" wil deze manifestatie duidelijk maken dat er "meer democratie" moet komen. Dit betekent een andere stijl (vorm) van politiek bedrijven, een andere

aanpak (inhoud) van de problemen die het concrete leven van de mensen verzieken.

Aan de bevolking wil deze manifestatie duidelijk maken dat een samenwerking niet kan functioneren zonder verdraagzaamheid, zonder respect voor de levensopvatting en wereldbeschouwing van iedereen die zelf de democratie respickeert.

Het wordt een manifestatie met eigen stijl en kleur. Het wordt dus geen grimmige of agressieve bedoening. Het wordt een feest van de democratie en de verdraagzaamheid. Daarom kozen wij de naam "manifestatie" i.p.v. de meer gangbare naam "betoging".

Op de eerste rijen zullen dit keer geen politici lopen maar wel kinderen.

Alle kinderen worden uitgenodigd plaats te nemen voraan de manifestatie. Politici zijn uiteraard welkom, maar dan als "gewone" burgers ergens tussen de gewone burgers.

Wij hopen uiteraard dat ook jullie zich talrijk aan deze manifestatie voegen. Indien jullie verdere informatie wensen, kunnen jullie contact opnemen met Studiekring Vrij Onderzoek, of bellen naar 03/281 15 05 om een verantwoordelijke voor de manifestatie te spreken.

Mededeling

Verzekering

De VUB heeft voor haar studenten een verzekering tegen lichamelijke (geen materiële) schade en ongevallen (geen ziekte) afgesloten, die geldig is tijdens de universitaireactiviteiten en op weg van en naar de universiteit.

Deze dekking is automatisch vanaf de inschrijving als student. Gelieve te noteren dat er enkel bij een vliegtuigreis speciale melding gedaan moet worden bij de dienst verzekeringen.

Bij ongeval dient onmiddellijk aangifte gedaan te worden. Deze formulieren kunnen verkregen worden bij de geneeskundige

dienst of bij de dienst verzekeringen (Gebouw M lok. 009 tel 02/641 22 44).

In het verleden deed de VUB niet alleen de aangifte maar zorgde ook voor de latere afhandeling van de schadegevallen.

Vanaf begin 1992 doet de dienst verzekeringen nog enkel de aangifte; de verdere afhandeling zal rechtstreeks door de verzekeringsmaatschappij OMOB met het slachtoffer of zijn ouders gebeuren.

Prof. dr. R. Dejaegere
Rector VUB

VOOR VERDRAAGZAAMHEID

NATIONALE MANIFESTATIE
22 MAART, BRUSSEL, NOORDSTATION 14 U.

Deze affiche is verkrijgbaar bij Studiekring Vrij Onderzoek

Dead Again

Na zijn bioscoopbewerking van Shakespeares "Henry V" brengt de Britse regisseur Kenneth Branagh nu een spannende thriller over reïncarnatie. In "Dead Again" speelt hij de privé-detective Mike Church, die gespecialiseerd is in het opsporen van erfgenamen en vermisten. Zijn nieuwe cliënte lijdt aan geheugenverlies en wordt door vreemde nachtmerries getroffen. Onder hypnose beschrijft zij het tragische leven van het echtpaar Strauss. De vrouw projecteert dit naar het heden en ontdekt zo dat Mike eigenlijk de reïncarnatie is van de moordenaar, die haar 50 jaar geleden om het leven bracht.

"Dead Again" is door een goede montage van de zwart-wit fragmenten tussen de scènes in kleur een origineel en bij momenten verrassende thriller met opmerkelijke dubbelrollen van Emma Thompson en Kenneth Branagh zelf. In de bijrollen zien we Andy Garcia en Derek ("I Claudius") Jacobi.

The Prince of Tides

In "Nuts" speelde Barbra Streisand zelf nog een psychiatrische patiënt. Nu keert ze de rollen om en als Newyorkse psychiater Susan Lowenstein moet ze de problemen van de familie Wingo oplossen. Nick Nolte heeft zijn macho-imago laten vallen om nu schitterend de rol van Tom Wingo te vertolken. Om zijn tweelingszus, die zelfmoordgedachten heeft, te helpen, zal hij samen met Susan in zijn verleden moeten op zoek gaan naar zichzelf. De arts-patiënt-relatie wordt een passionele idylle en Tom geeft Susan de moed haar eigen huwelijksproblemen op te lossen met haar arrogante, dominante echtgenoot, vertolkt door Jeroen Krabbé.

Barbra Streisand speelt niet alleen de hoofdrol, maar ze nam ook de productie en de regie voor haar rekening. Ze heeft de bestseller van Pat Conroy (waarvan de Nederlandse vertaling door de Standaard Uitgeverij in België verdeeld wordt) zeer teder en met veel romantische beelden verfilmd. "The Prince of Tides" is een onderhoudend, Amerikaans familiedrama met enkele typische, commerciële wendingen. Nick Nolte kreeg voor zijn vertolking reeds een Golden Globe. Deze film gaat op 26 februari in Belgische première.

Ricochet

Denzel Washington heeft al uiteenlopende rollen gespeeld van Steven Biko in "Cry Freedom", over een jazz-trompetist in "Mo' Better Blues" tot de politieagent Nick Styles in deze aktiethriller.

Door zijn heldhaftig optreden krijgt hij een baan aangeboden als assistent-procureur. Terwijl zijn carrière pijlsnel omhoog gaat, zint de psychopatische gevangene Blake in zijn cel op wraak. Na een gruwelijke ontsnapping, begint Blake zijn plan uit te voeren om Styles langzaam en pijnlijk de grond in te boren. Hiervoor vermoord hij Nicks beste vriend en zorgt ervoor dat Nick, die hij ook nog heeft gedrogeerd, de hoofdverdachte wordt. Nick moet dus niet alleen zijn naam maar ook zijn eigen leven trachten te redden.

Regisseur Russel Mulcahy, bekend van de "Highlander"-films, heeft van "Ricochet" een spannende, maar soms ook horrorachtige actiefilm gemaakt. In een bijrol zien we rapper Ice T, die ook de titelsong vertolkt.

See you at the movies.

Johan Vansintjan

Wedstrijd: Van CNR Film kregen we een pak vrijkaarten van "Ricochet". Stuur je antwoord op de volgende vraag naar De Moeial of stop ze in één van onze brievenbussen;
Vraag: Wie speelde de hoofdrol in beide "Highlander"-films?

Column

EPIGRAMME DE CALLIOPA

Les 2 chevaux des vieilles couples vivantes, et les deux dents de leurs cheminées, je connais le chemin j'y suis souvent remarquée.

Mes nombreuses mortes ne sont pas passés sans emmerdures, mais je me les rappelle et je sais que je ne vais pas faire la même faute qu'autrefois. Je suis déçodée jeune je suis déçodée vieille j'étais homme j'étais femme je portais des enfants j'étais seule dans mon bain j'ai souffert j'ai ri j'ai souffert j'ai souffert.

Ceci n'est pas un oiseau.

Je vous dois des armes aux larmes je vous donne ma vie, pour vous Je vous dois des armes aux larmes je vous donne ma vie pour vous à plier avec votre stéthoscope et votre spectrographe jusqu'à la fuisante juge de la corde de la dame qui est morte et moi.

Ma petite fille va avoir six ans elle appartient à la bande des loloues elle aime des bananes elle a un petit coffre avec un petit monstre elle attends quelqu'un pour boire du thé avec elle, c'est vous.

Telle est le choix: et telle est l'instrument du chirurgien qui attends jusqu'à ce qu'une femme agée vient le consulter pour des petits tumeurs dans son bain: et telle est le mal du monde et lourde la race du cheval.

La hauteur de la ligne du coeur et le visage de l'homme bruneau dans le pub et qu'il me parle et qu'il me caresse et qu'il joue du piano.

la maîtresse de Zegel

Over Saint-Amour

Ook dit jaar presenteerde Humo zijn Saint-Amour ter gelegenheid van Sint Valentijn. Op woensdagavond, 12/2 konden liefhebbers het hele programma volgen in de Aula aan de VUB. Hoewel de publiciteit erond maar flauwtjes was en de inkomprijs nogal hoog lag voor de studentenportemonnaie (350 fr.), was er toch redelijk veel volk aanwezig. Het decor: een duiveltje op zijn zuiltje. Het geroezemoes in de zaal verstomde toen Betty Mellaerts begon. Met de gekozen passages uit "Manguéz" boek "Liefde in tijden van Cholera" zat Betty al meteen raak bij het publiek. Feit is dat het timbre van haar stem er een extra dimensie aan gaf. Zelfs met het voorlezen van de gebruiksaanwijzing van haar laatste nieuwe stofzuiger zou ze de zaal nog in vervoering hebben gebracht.

Het verhaal van Erik de Kuiper was op zijn minst prachtig te noemen. Op een humoristische en gevoelige wijze bracht hij een banale situatie in een trein (onbekende jongen schuin tegenover heeft mooie ogen) naar voren. Je zou van de weersomsluit wel elke dag wel de trein willen nemen...

Lukas Vander Taelen bracht een goede maar toch wel erg op de Blauwe Maandag-compagnie geïnspireerde versie van Vlaamse Schlagers en Marcel Vanthilt vertolde een minder geslaagde versie van van populair amusement met zijn uit het Engels vertaalde liedpeestelen.

Verder waren Geerten Meijings voordrachtkunsten nogal van lager alooi, terwijl we over Herman Brusselmans kunnen zeggen dat hij z'n "platte zelf" was; hij speelde het klaar om over de meest onnozele dingen "heavy" verhalen te verzinnen. Wat minder plezant is aan hem is dat hij weet dat hij goed is, en zich er dan ook sterk naar gedraagt.

Voor de rest verliep alles vlot en koel. De vrolijk rond de sprekers zwemmende vissen mislen ook hun effect niet, en het werd echt een heel geslaagde avond. Zoals altijd: de afwezigen hadden ongelijk!

Sven & Co.

Poem

MISNIEUWDRILLISOR

Try to realize
 before reaching the end
 That at the end of the line
 There's no point at all
 And that's the only point
 there is
 Period

All things worthwhile
 are vanishing points in time
 A small period spent in a coma
 After which we'll die alone
 Laughing
 Along the edge of the end
 of the pointless line

Tobby R. Nuttarby

Dinsdag 18/2

- Debat "De waarde van wiskundige modellen in de wetenschappen" VUB Aula 20:00 uur
- Gerrom: TD in BSG
- GK: opendeurdag in GK-kot
- TK: Kantus in BSG-Jette
- APIA: Film "Not Without My Daughter" in QC
- JS: Film in QD

Woensdag 19/2

- Voordracht "Depressie: een ziekte?" lokaal B 031
- Ontmoetingsavond HLB V. Jacobsstraat 70 (vanaf 20 uur)
- VUSF-basketfinale heren PHHI
- VUSF-Volleyfinale Dames RUG
- De Zwarte Komedie speelt UIT ZELFBEVREDIGING "De afwendbare opkomst van Karel D." Aula VUB 20:30 uur, inkom 100,-
- LVSF: TD in BSG
- GK: Brouwerijbezoek
- TK: TD in BSG-Jette
- SCFF: Film in QC
- RPGC: Film in QD

Donderdag 20/2

- VUSF-Tennis Dames
- SK: TD in BSG
- FK: Kwis
- GREENPEACE: Film "L'Ours" in QD
- WK: Film in QD
- PK: Bezoek Rodenbach

Vrijdag 21/2 tot zondag 23/2

- Vrij Onderzoek Zesde Zintuig (zie De Moeial nr. 6, p2) waarvoor nog inschrijving mogelijk

zaterdag 22/2

- TK: symposium & oudstudentenavond

zondag 23/2

- KEPS: Kantus in BSG
- BM: Bezoek stripmuseum
- BM: Theater in Huize Essegem

maandag 24/2

- FA: Kantus in BSG
- VRG: Film "A Kiss Before The Dying" in QC

Dinsdag 25/2

- HLB-film "a Torch long Trilogy"
- V.O.: Debat New Age
- GK: Jeneverkantus in BSG-Jette
- KIB: Film in QC
- PPK: Bezoek ZOO

Woensdag 26/2

- Voordracht "Migraine" lokaal B 031
- VUSF-Volleyfinale Heren Leuven
- BUSF-zwemmen VUB
- BUSF-Basketfinale Heren KUL
- Sporttrofee Volley Dames VUB
- BLO: TD in BSG
- GK: TD in BSG-Jette
- KBS: Film "Backdraft" in QC

donderdag 27/2

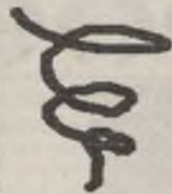
- KBS: TD in BSG
- WL: Film "Robin Hood" in QC

vrijdag 28/2

- SK: Galabal in Hilton

dinsdag 3/3

- APIA: Kantus in BSG

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM V & DIENST KULTUUR VUB

02 / 641 23 25 (23 26)

EXPO

VICTOR VAN HAELEN

Kunst en filosofie:

Dialogen met **Mikel Dufrenne**, **Leopold Flam**, e.a. Schilderijen, tekeningen, ideogrammen en andere illustraties van filosofisch werk door Victor Van Haelen.

Men zou deze opmerkelijke tentoonstelling niet beter kunnen karakteriseren dan met de waarden waarmee Fellini zijn film Satyricon poogde te omschrijven: een grote droomgalaxie, die in het donker verzonken ligt tussen de fonkelende scherven, die zich door de ruimte voortbewegen en op ons toegezweld komen.

Victor Van Haelen is in de verleiding gekomen om de gelegenheid - zijn grondige lectuur van filosofische dromen, die hem sinds zo lang inspireren, te reconstrueren, met al hun raadselachtige transparantie en hun ondoortgrondelijke helderheid. Want met dromen is het, zoals Fellini ooit opmerkte, zo gesteld. Ze hebben een inhoud, die tot ons diepste wezen behoort en waardoor we onszelf uitdrukken, maar bij daglicht is de enige oggnilieve waarde die wij ermee kunnen hebben, van begrijpsmatige, verstandelijke aard.

Vernissage **vrijdag 21 februari 1992** te 18 uur in de Centrale Bibliotheek

Openingsuren:
van maandag tot vrijdag: 9 tot 21u
op zaterdag: 10 tot 16u

De tentoonstelling loopt van **21 februari tot 31 maart 1992**

Centrale Bibliotheek VUB, Gebouw B&C, 1e verd.

FILM & VIDEO

'Between Imagination and Reality'

In het kader van het 'Britain in Brussels festival', een initiatief van 'The British Council', organiseert de Dienst Kultuur 'The ICA Biennial of Independent Film & Video: Between Imagination and Reality'.

Deze biënnale werd samengesteld door performer **Tilda Swinton** en biedt een overzicht van het werk van 25 Britse avant-garde filmers en videasten, dat de laatste jaren werd gerealiseerd. Het kan beschouwd worden als een vervolg op 'The Elusive Sign: British Avant-Garde Film and Video 1977-87'.

Het programma is rijk in diversiteit en geeft een goed beeld van de hedendaagse Britse film- en videokunst in de marge. Zowel gevestigde waarden binnen dit circuit, als nieuwe generatie artiesten komen aan bod. Kitsch, pastiche, nauwgezette esthetiek en politiek engagement slaan naast mekaar. Om praktische redenen opteerden wij ervoor op dinsdag de video's te vertonen, en op woensdag de 16 mm films.

De toegangsprijs bedraagt 100 fr/dag en 150 fr/2 dagen. Katalogussen zijn verkrijgbaar.

Dinsdag 25 en woensdag 26 februari - 20u - Gallery

FILM

Hommage aan Norman Mc Laren

"Begone Dull Care" 1948

"Mc Laren neemt de tekenfilm op daar waar Walt Disney hem heeft gelaten, en brangi hem op het niveau waar Klee de schilderkunst heeft gebracht."

André Martin. Festival d'Annecy, 1965.

Een overzicht van het werk van Norman Mc Laren: een Canadees van Schotse afkomst, die grote bekendheid verwierf met zijn vernieuwde aanpak van de animatiefilm.

Van begin jaren dertig tot eind jaren zeventig, ontwikkelde Mc Laren een aantal technieken voor animatie, die radicaal ingingen tegen de klassiek toegepaste cellofaan/dekor techniek. Door rechtstreeks de pellicule te bewerken met verf en krassen en die daarna fotografisch te manipuleren, herontdekte hij technieken die **Maryn** en **Mollie** al gebruikten. Heel centraal in zijn werk staat ook de beweging, het ritme en de relatie tussen beeld en klank.

Naast de animatie, komt er ook documentaire en passie aan bod. We kozen zowel werk uit de beginperiode in Groot-Brittannië, als uit de periode in de V.S. en Canada. Deze hommage hangt niet alleen een beeld op van Mc Laren als vernieuwer, maar laat eveneens een veetzijdig en humoristisch iemand zien.

Dinsdag 10 & woensdag 11 maart - 20 u - Gallery - Inkom 50 fr

met dank aan de Canadese Ambassade

EXPO

MURARI Laurent

In het kader van Europa 1992 dachten wij eraan een reeks tentoonstellingen op te zetten met jonge Europese kunstenaars. Murari kwam als uit de hemel gevallen! Hij werd in 1954 geboren te Charleroi (België), heeft de Italiaanse nationaliteit en woont momenteel in Duitsland. Een echte Europeaan dus...

Tentoonstelling in Gallery en KK tot 7 maart 1992.

Eke werkdag van 11u30 tot 17u in Gallery en tot 24u in KK.

KONCERT

HUGO RACE & "THE TRUE SPIRIT"

De roots van HUGO RACE liggen in de Australische Avant-Garde rock. Momenteel gaat zijn voorkeur uit naar de Blues.

Met zijn groep "The True Spirit" brengt hij een moderne variant op de Amerikaanse Country blues of: "Spunky garage blues seen through the dirty windows of the past". (Sounds Magazine)

Na 5 jaar en 3 L.P.'s met de Australische groep "The Wreckery" en een eerste solo L.P., "Blue Morgue Blues", vestigde Hugo Race zich in 1989 te Berlijn. Een tijdlang was hij gitarist bij Nick Cave & The Bad Seeds. Voor een eerste L.P. met "The True Spirit" (Earl's World) liet hij zich omringen door o.a. Rainer Lingk (Die Haut), Chris Hughes (These Immortal Souls), John Molineux, Alex Hacka (Einsturzende Neubauten). Een tweede L.P., "Second Relevator", volgde in 1991.

John Molineux: harmonica
Chris Hughes: drums, percussie
Ronnie Hartwig: bas
Ralph Droger: trombone, accordeon, bas
Hugo Race: gitaar, zang

Donderdag 20 februari - 21u - Kultuurkafée - gratis

LES FRERES BROZEUR

Naar eigen zeggen het grootste "Bal Populaire" orkest van België/de wereld:
"Du Rock qui en croque et du Musette qui en jette"

Vincent Regout: zang, accordeon, klavier, percussie
Vincent Juste: drums
André Vanderbiest: zang, bas
Arnaud Bourgia: zang, gitaar
Muriel Grégoir: zang, percussie
Marie-Anne Van Groningen: zang, percussie

Donderdag 27 februari - 21 u - Kultuurkafée - gratis

Valentijn!

En ja, het is eindelijk zover: Sint Valentijn heeft weliswaar zijn nielen al gelicht, maar hier kun je nog wat nagenieten met de Valentijngroetjes. Wij waren heel verrast door de grote respons die onze Valentijn-oproep te beurt kwam, het aantal ingezonden groeten is namelijk meer dan het dubbele van vorig jaar! Dit stemt ons ten zeerste gelukkig en zorgde er mede voor dat ook wij (de redactie) plezier hadden aan Valentijn, met name bij het intikken van jullie boodschappjes.

In de hoop dat jullie dag ook goed was en dat jullie evenveel plezier beleven aan de groetjes als wij, zeggen we: veel liefs en een Valentijnskusje van heel de redactie.

Liefste John,

Sorry dat het mislukte.

Je Ellen

Liefste Paz (Redactie!),

Met Valentijn wil ik met jou de zon zien vallen, de nootjes van de Cote d'Or uit de tanden van je (oor)kaak halen, en met de vrijgekomen warmte het badwater wamen, om dan evenveel als jou aan sex te denken, en u te worden. De volgende ochtend: hoofdpijn, codeïne, en lachen met de mensheid.

Je Philip

Liefste Patrickstje,

It doesn't matter what they say about us. What matters is that they talk about us.

Je "vriendje"

Liefste Mossel,

Mijn eigen mossel is besmet met salmonella.

Je Antonelle

Liefste Kik,

Lig ik naast jou, dan droom ik fijn om bij jou zo klein te kunnen zijn.

Je Mona Lisa

Liefste JaMa,

Ik ben jaloers op jouw krullen.

Jan (blok aan je been)

Liefste Kurt,

Nu iedereen weet dat wat ze dachten te weten niet waar is, kan ik de verwarring nog wat groter maken: veel liefs.

Je praesesje

Liefste Sandra,

Al ben ik bi, ik hou van jou

Anthony

Liefste BSG-klus,

Ik mis je.

Je sleutel

Liefste Geert,

Ik weet niet zo gauw iets te bedenken want ik heb zoveel om voor te danken en daarom komt Valentijn goed van pas om je te zeggen: bij dat je er zo vaak was.

Je Ikke (dezelfde ikke als vorig jaar!)

Liefste Alain,

Eeuwig trouw en gauw te pakken het touw, trekken en sleuren heeft ons leven doen kleuren. 't Is dat 't beest een naam en heeft. De Liefde.

Je Gino.

Liefste Droom,

Je kust en aait je sabbelt en wrijft je likt en draait je voedt het kleverig geurende kruit tot in mijn rozige vlees een stukje klank ontspruit

Je Krisje

Liefste Teo,

Ooit liep ik op wietetjes, echt handig was dat niet. Gelukkig zorgde jij ervoor dat ik niet verhongerde. En nu dacht je zeker dat ik dat allang vergeten was. Maar neen: mensen als jou mogen er meer zijn! Ik wens je alvast een goeie Valentijn!

Je weetwel

Liefste Gaston,

Verkondig als je dit echt leuk vindt dat mijn enige recht het aanrecht is, mijn enige taal horizontaal en mijn enige plicht zwijgplicht, maar noem mij NOOIT meer een stomme kut!

De Vrouw

Liefste Koen,

Omdat ik toch zo veel van sex hou,

Je potentie

Liefste Isabelle,

Je bent mijn laatste hoop om mij nog te redden van de homo-sexualiteit. Ik zie je dolgraag en vraag daarom een laatste kans om iets te bewijzen.

Je Pieter L'Moest

Liefste JaMa,

Don't talk, just kiss let your tongue fool around

Je verlangend mondje

Liefste Jan,

Ik mis je elke dag een beetje meer!

Je Haar

Cher Laurent C,

Je t'offre toutes mes statues.

Pelgrims de Grand-Bigard

Liefste Sumio,

Omdat niet alles is zoals het lijkt, omdat hoe het lijkt slechts interpretatie is, omdat interpretatie en waarheid ineenvoelen...

vind ik je wel grappig en is het plezant je te ontmoeten, maar lach niet meer zo luid als je met bananen gooit, zeker niet als ik zo'n barstende koppijn heb.

Je ... (ik kan geen pseudoniem bedenken)

Liefste Sam,

Al weet ik nu de waarheid, ik vraag me af hoe je zou reageren indien ik bij je langs zou komen om je te zeggen: "Ik wil vannacht hier bij jou slapen".

Je Buitenstaandertje

Liefste Erik,

Voor een dag van morgen... Vergeet nooit hoe ik in de auto op je wachtte, uren en uren lang, en de keren dat ik je erdoor hielp als je weer eens in de knoei zat. Moreel, en vaak ook door mijn gekronkel onder je handen, heb ik je gesteund. En misschien heb je er nooit iets aan gehad, maar vergeet nooit hoeveel keer zonder mij je auto zou zijn gejat.

Je Molly

Liefste Guytertje,

Je bent een warm sterretje. Laat ons aan kernfusie doen versmelten voor eeuwigheid.

Je Mmertje

Liefste Nik (Van de Mariere!),

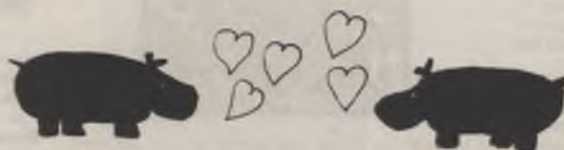
Sinds je bij de Moeial werkt als freelance sterreporter, vind ik je veel aantrekkelijker geworden. Hebben die mensen van de redactie dan echt zo'n goede invloed op jou?

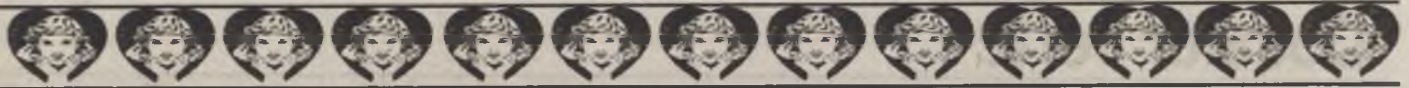
Je Zoetebolleke

Liefste Ingrid,

Je zit al in het vierde jaar Solvay, maar het jaar 1992 wordt een onvergetelijk liefdesjaar.

Je 3 Economistjes?!

Liefste Annick,

Bij het voetbalspelletje in de Prof sta ik op de eerste plaats, hopelijk sta ik ook op de eerste plaats bij u.
Heel veel kusjes,

Je Paul (Coeckelberghs)

Rubio

Loen ik je zag dacht ik dit is nu het einde gelukkig is dit nog niet zo

Filio

Liefste JaMa,

Wanneer mag ik je nog eens een beurt geven?

Je kapper

Liefste Spookie,

Ik lust de rijst het liefst als hij 20 min. gekookt heeft.

Je Luc

Klaartje,

Ik wens je het allerbeste.

Pat

Liefste Steve,

Ik weet dat het onfatsoenlijk was je te fotograferen terwijl je aan het plassen was, maar eigenlijk was het van jou even onfatsoenlijk van zomaar binnen te plassen in plaats van buiten tegen de muur.

Je fotograafke

Liefste Jeroen,

Indien ik jou niet had, zou ik nooit gratis aan de affiches geraakt zijn. Je bent een schat en veel meer schat dan J. (want die denkt enkel aan de kas!) Ik vind je zo tof omdat ge zo humonistisch zijt! Say cheese...!

Nog een grapjas

Liefste Anne,

Omdat je zo schattig bent

Je Bobol

Liefste Anne,

Omdat je mooie borsten hebt

Je Bobol

Liefste Anne,

Omdat je een computer hebt

Je Bobol

Liefste Bert,

Ik wil alles van jouw bezitten.

Je Deurwaarder

Liefste Steven,

Ik heb het me nog geen enkele seconde beklagd dat we er niet zijn in geslaagd het kalm aan te doen, cause I love you like hell.

Babe

Liefste Poupie,

Wanneer krijg ik nu mijn Citroen AX terug?

Je Woefje

Liefste Manu,

Op de doop van PK liep ik in het duister maar toen kwam jij en je deed mijn ogen open en zie ik zag weer waar ik stond! Bedankt!

Je Raad-dat-maar-eens!

Deer Stella,

I love your beer, especially if it's Kenian.

Yours

Liefste Gerry,

Alles wat ik hier zou kunnen neerschrijven, fluister ik liever in je oor.

Je Alain

Liefste buurvrouw,

Nachten lig ik wakker tot je terug komt van TD. Smachtend. Denk je eens aan mij?

Je Patje.

Liefste Serge,

Ik weet niet of deze boodschap je ooit zal bereiken. In de hoop dat je zus Kathy dit leest en je dan De Moeial doorschuift, waag ik het er toch maar op. Veel heb ik niet te zeggen, alleen dat ik het jammer vind dat we elkaar uit het oog verloren zijn. Ik had gedacht dat je nog wel eens iets van je zou laten horen, maar dat doe je niet. Ben je me vergeten, of wil je gewoon niets meer met me te maken hebben? Indien je zin hebt om nog eens contact op te nemen met me, aarzel dan alsjeblieft niet, 't zou echt tof zijn je nog eens terug te zien. Hoewel ik hoop dat je reageert, wil ik je er wel bijzeggen dat dit mijn laatste toenaderingspoging is; als je niets van je laat horen, dan moet je het zelf maar weten: ik heb mijn best gedaan.

Veel liefs van je Totoche

Liefste Patrick,

Het is niet altijd gemakkelijk om te zwijgen of gevoelens te bedwingen. Vooral niet als jij naast me staat. Vaak lukt het. Soms gaat het langs geen kanten. En dan zou ik willen dat ik nog eenmaal je prinsesje was, dat ik in je oor kon blazen en samen gekke geluidjes maken en dan de zon zien opkomen terwijl we denken dat het pas drie uur is. En dan samen onder het dons kruipen en tot de middag in bed blijven en dan afscheid nemen met een zucht en zeggen: en dit was voorgoed en definitief de laatste keer.

Je kikker

Liefste Kathy,

Jij opende opnieuw mijn hart. Denk aan die vrijdag namiddag.

Je Kimmeke

Liefste Stafke,

Schat van ...

Een Ander

Liefste Daniël,

Lang heb ik je verwacht, nu kan ik eindelijk op pensioen. Oef!

je engelbewaarder

Boudje,

Na al die jaren samen waarin we zo vaak klaarkwamen, dacht je misschien: ze laat me ongewild kinderloos. Maar neen, Boudje, en wees nu niet boos. 't Is niet wat je denkt mijn liefste Boud. 't Is omdat ik niet van luerkackers houd.

toch steeds jouw, Fabytje

Liefste Marijke,

ehhhechehecheggg
ahaahhahhhhh
ohohhohhooohh
arghorghofochhh

je kreuntelefoon

Liefste Isabelle,

Ik hou zo veel van uw cactus

Filip & John (trio met cactus in het midden)

Liefste Filip,

Ik vraag me soms af of je nog zingt over Isabelle Vaninde Verte, zoals John beweerde na ons examen...

De andere Verte.

Dear David,

For I know you're still in London but hope that you'll read my message whenever you come back, I wish you a happy-Valentine. I hope your Valentine's day gets great reviews!

With love, Friend

Liefste Gerry,

Eerst was er een J. Toen kwam er een A. Het werd een JA. Plots zag ik een ... T van TWEE.

Je Tino

Liefste Jonathan,

Bedankt omdat je het zo gezellig maakte op de fuif, dat het zelfs plezant was aan de kassa te zitten. Ik vond het vooral geweldig van jou dat ik je hoed mocht opzetten, en ik hoop dat we elkaar nog eens tegenkomen, maar dat zal wel zeker.

Je Ikke

Liefste Schattie,

Dank je voor de prachtige avond! Ik hou van je! Vergeet dat niet!

Je Marie

Liefste Patje,

Uitkijkgorens, L-treinen, keukens of crème-fraiche, niets echter overtreft je gekur... please!

Je Billy

Liefste Gergiz,

Je gaf me zomaar een stukje... en hielp me zo uit de nood. Thanks a lot.

Een vriendin

Liefste Pestkopje,

Al doe je nog zo je best, echt kwaad krijg je me niet. (Maar wel razend!)

Rubio

Liefste Soeteke,

Waar hebt ge die fles verstopt?

Chrisje

Liefste Filip,

Ik hou van je. (Rubio heeft het weer fout)

Je Sophie

Doremietje,

Jaren al denk ik terug aan wat je voor mij nog bent. M'n zonneshijntje.

Wim

Mislukt dwergkonijn,

Als je nog eens langskomt Laat dan je kunstgebit thuis. En toch vond ik het ook fijn.

Jan

Liefste Karelje,

Oh, liefste, maak het nog eens met me uit.

Masochje

Liefste Chrisje Jonckheere,

Vele schuchtere knuffels van de Wekke. 't Is hier op 't kabinet van Van Den Bossche toch niet zoals op 't rektorat hoor. Heel de dag werken!

Je Werner

Dossier Jette

Sociale infrastructuur: laa' me nie lache ...

Vanaf deze week pakken we weer uit met ons Dossier Jette, waarvan u in het Moeialnummer van 19 november reeds een voorproefje kon krijgen. In een drietal afleveringen willen wij bepaalde problemen en meningen van de Jette studentenbevolking aan bod laten komen via onze correspondent ter plaatse, Fats.

De studenten van de kampus Jette geraken meer en meer verantwoordigd door de dingen die daar mislopen. Ze voelen zich op vele vlakken tekort gedaan en voor de toekomst koesteren ze weinig hoop. "We kunnen er toch niets aan veranderen. We zijn toch maar een kleine faculteit, in de broese neergeplant, en we moeten maar blij zijn met wat we krijgen", wordt er geredeneerd.

Ja, veel diensten zijn op de campus van Jette slecht uitgebouwd en soms zelfs niet aanwezig.

Studie-advies: In Etterbeek kan je er altijd tijdens de werkuren terecht met je problemen. Maar in Jette word je geconfronteerd met een mooi opgesteld papiertje aan de deur: "gelieve een afspraak te maken". Hier rijst dan het volgende probleem: een student begeeft zich naar Studie-advies in een acute fase; hij ziet het niet meer zitten en raapt alle moed bijeen om al twijfelt hij nog: zou hij binnengaan of niet? Niemand laat zich immers graag van zijn zwakke zijde zien. Maar dan ontdekt hij op de deur: "gelieve telefonisch contact op te nemen met Mr. /

Mevr. x, om een afspraak te maken". De moed zakt hem helemaal in de schoenen; voor hem hoeft het ook niet meer. En dan is men verwonderd dat de student uit Jette zich niet wendt tot Studie-advies. Maar ondertussen heeft men wel een "goed" argument om niets aan de bereikbaarheid van de diensten te veranderen.

Sociale Dienst: eenmaal per week is er een persoon beschikbaar tijdens bepaalde uren. Meestal is dat dan ook nog gedurende de lesuren, zodat de student zijn bezoek blijft uitstellen totdat hij tot de konklusie is gekomen dat het te laat is om aanvragen in te dienen. Als de Sociale Dienst beter toegankelijk zou zijn, dan zouden studenten gemakkelijker de tijd kunnen nemen om er heen te gaan.

Na het bezoekje van de student moeten alle officiële papieren nog eens naar Etterbeek voor een zgn. officiële registratie. Hiervoor is men verplicht zich meerdere malen tot de Sociale Dienst te wenden en zo zijn de papieren bijna steeds te laat. Zo kreeg Marc, bijvoorbeeld, zijn papieren voor de studiebeurs (die voor 31 oktober verzonden moeten worden) pas toegestuurd door de op de eerste dag van de volgende maand te laat dus. Alhoewel hij altijd te horen kreeg: "Die werden al lang naar u teruggestuurd", bleek de brief op de 28ste te zijn afgestempeld en kon deze dus nooit op tijd komen. Zo ook met het geleuter i.v.m. de maaltijdkaarten. Deze formulieren moeten ook weer naar Etterbeek; alzo ontstaan ook hier weer

langewachttijden. Gelukkig dat de Vubiek de verantwoordelijkheid van de verdeling nog op zich neemt.

Toen Etterbeek zijn sociale sector informatiseerde kreeg ook Jette een computer, die weliswaar nooit geïnstalleerd werd wegens zgn. niet gebruikt.

De Sportdienst en de Jobdienst werken ook dankzij de Vubiek, want hierbuiten zijn deze diensten onbestaande. Op sportief vlak kan de student kiezen uit minivoetbal, badminton, volleybal en yoga, waarvoor hij nog naar andere scholen moet trekken, nl. het UFSAL en het HRIIPB. Nu het zwemcomplex van Ganshoren gesloten is, zit men dus letterlijk op het droge. GK ging zelf in het offensief en opende begin dit academiejaar tennisvelden die ze met eigen middelen opknapten. Wist u trouwens dat er ooit een sporthal gepland geweest is, maar om duistere redenen zijn de plannen niet uitgevoerd (hier komen we later nog op terug). Vroeger reed er soms ook een bus naar de kampus van Etterbeek, die meerdere sportfaciliteiten bezit. De sportdienst schermt met het argument dat er geen initiatief van de studenten komt. Maar van wie moet nu eigenlijk dat initiatief komen? Door de zeer beperkte sportakkommodatie zijn er maar weinig mogelijkheden tot initiatief.

Buiten de studentenkringen gebeurt hier niets op cultureel vlak. De Dienst Cultuur is onbestaande, zodat tentoonstellingen, lezingen en andere

kulturele activiteiten curiositeiten worden.

Het kultureelkafé in Etterbeek draait goed. In tegenstelling hiermee staat de BSG-zaal in Jette, dat als KK bedoeld was, te verkrotten. Het BSG wordt door huisvesting beheerst, maar er is geen verantwoordelijkheid. De schimmel zet zich af tegen de muren, de toiletten zijn ver van hygiënisch, enz. GK wil deze zaal overnemen om verdere verkrotting tegen te gaan. Het GK had zelfs vorig jaar een project dat mooi oogde vanuit een eindwerk architectuur samen met een brouwenij, maar het stootte op een dikke muur van onwil. Het caletaria van het restaurant sluit ook al te vlug, zodat deze de taak van kultureelkafé niet kan overnemen. Dus, op cultureel vlak blijft Jette ook met zijn honger zitten.

De Vubiek moet ook langs Etterbeek werken, zodat het zijn functie ook niet ten volle kan uitoefenen. Alle facturen moeten naar Etterbeek, wat weer eens een grote verfraging met zich meebrengt. Dikwijls weet men in Jette niet hoeveel geld er nog is, en weet Etterbeek niet wat er besteld is. Dus weer eens discussies met verfraging van levering. Hiervoor zijn vele cursussen te laat binnen, en dikwijls nog met een te kleine oplage. Vele problemen, die ik hier niet uit de doeken zal doen, zouden opgelost zijn, als de Vubiek autonoom zou kunnen werken.

De kampus van Jette is onvoldoende vertegenwoordigd in de SoR of Raad van Beheer. En zolang men zijn stem niet kan verheffen, zijn de problemen eigenlijk

ongeplosbaar. Ook is in dit geval de stroming van informatie naar Jette, specifiek voor de mensen die in de Raden zetelen, te traag, zodat deze personen vele beslissingen niet meemaken.

Dit is maar een kleine greep uit de ongemakken die de student van de kampus Jette ondervindt. De studenten hopen langs deze weg iets meer gehoor te krijgen dan voordien, zodat er wat veranderingen in de goede zin plaats grijpen.

Fats

Debat

Ekstreem rechts ontleed

Donderdag 13 februari 17.00 Qa: Prof. E. Witte wordt - voor de verandering - in het kader van haar les "Politieke Geschiedenis van België" getralteerd op een overvolle aula. De les was dan ook als 'verplicht' aangekondigd. Toch was er iets meer aan de hand. Prof. E. Witte vond het bijkaar als een van de weinigen onder het professorenkorps nuttig om achtergrondinformatie aan te brengen over de uitslag en de gevolgen van de afgelopen parlementaire verkiezingen. Drie sprekers, met nogal uiteenlopende achtergronden, konden hun bijdragen leveren over wat zij belangrijk vonden t.a.v. de opkomst van ekstreem rechts in Vlaanderen (hoewel de lezingen werden aangekondigd onder de nogal brede noemer: "Ekstreem rechts in België en West Europa").

ALAIN MEYNEN raakte in het kort enkele factoren aan die de opkomst van ekstreem rechts in het algemeen kunnen verklaren maar zijn analyse werd vooral relevant met betrekking tot het Vlaams Blok in Vlaanderen. Vooreerst schetste hij een stukje socio-economische achtergrond van de jaren '80. Deze jaren worden, aldus Meynen, gekenmerkt door een doorgedreven effectieve economische politiek die een groeiend winstherstel voor de bedrijven inluidde. Aan de ander kant was er echter sprake van stijgende werkloosheid, een soberheidspolitiek t.o.v. de loontrekkende en allerhande besparingsrondes. Tenzelfdertijd bleek de politiek niets aan de economische misgroei te kunnen veranderen. De deligitimering van de politiek die hieruit resulteerde werd nog eens versterkt door welig tierende schandaaltjes. Ook de 'duale maatschappij' kwam aan bod. Volgens Meynen lag het steeds grotere onderscheid

tussen de verschillende groepen loontrekkenden (werknemers met stabiele lonen en werkvoorwaarden versus diegenen met grote onzekerheid over hun economische positie en toekomst) aan de basis van een toenemende desolidariserend (=samenhorigheidsgevoel tussen arbeiders dat afneemt), agressiviteit en racisme. Tevens werd er nog vluchtig gewezen op het gebrek aan initiatieven uit 'reformistische hoek' (i.e. de traditionele partijen; inzonder de linkse). Wat de ideologie van ekstreem rechts betreft, ziet Meynen een drietal centrale assen: 1) het voeren van een morele politiek waarin tema's als gezin, abortus, homofilie e.a. figureren; 2) het uitbouwen van een nieuwe organische orde waarin geen klassentegenstellingen meer zouden bestaan. Korporalisme en solidarisme worden hiervoor onder het stof gehaald en 3) het introduceren van een aantal bio-politieke elementen zoals 'het eigen volk' en de nadruk op demografische gegevens.

WALTER DE BOCK wees op de ontstellende demagogische kwaliteiten die eigen zijn aan ekstreem rechts. Aan de hand van enkele curricula schilderde hij een waaiertje van extremistische, illegale activiteiten van een aantal nieuw-verkozen Vlaams Blok parlementsleden. Bedoeling hiervan was de discrepantie aan te tonen die er in deze kringen bestaat tussen woord en daad.

De Leuvense gastspreker tenslotte, MARC SWINGEDOUW poogde aan de hand van een sociologisch onderzoek van het electoraat, 3 weken voor de verkiezingen, aan te tonen dat de vooruitgang van het Vlaams Blok een haast onafwendbaar feit was. Enerzijds bleek het Vlaams Blok zich voor de kiezer steeds aan het uiteinde te bevinden van geëstrapoleerde sociale

dimensies (katoeliek/niet-katoeliek, Vlaanderens België, milieu/werkloosheid, links/rechts, ...). Anderzijds, besloot Swyngedouw, dat door het kunnen opringen van haar tematiek (i.e. 'migranten') aan de verkiezingsretroiek in het algemeen het algemeen, de partij verzekerd was van winst.

Drie lezingen met hoogtes en laagtes: m.i. wat te (?) haastig voorbereid maar zeker een lovenswaardig initiatief: inpikken op de

Patrick C. gwb V.O. uitgl. a d. Moeial

sociale werkelijkheid en studenten alzo de kans geven een bredere kijk op hun alledaagse rondom te krijgen i.p.v. tien jaar na datum te registreren waar dingen mislopen, of het rechte pad op gingen misschieten ...?

J.e.f.

Je bent student, vol hoop, en je vraagt je soms al waar we naar toe gaan.

Je droomt van een betere wereld, en je bent ontgoocheld of bezorgd over de gang van zaken.

Je interesseert je voor jouw toekomst, die van je stad, je provincie, regio, land in Europa en je wenst je in te zetten opdat deze meer positief als negatief zal zijn.

Kortom: je bent onze vrouw/man!

J.E.F. (Jonge Europese Federalisten) - België is een groep jongeren die gelooft dat onze toekomst in Europa ligt en dat Europa democratisch, dynamisch, open en menselijk moet zijn. JEF poogt zoveel mogelijk jongeren samen te brengen die zich willen inzetten - door discussie, sensibilisatie van andere jongeren, en ondervraging van de politieke klasse - opdat het Europa (en de wereld) van morgen onze hoop waard moge zijn. JEF, dat is een jongerenbeweging die, omdat het haar bestaansreden is, wenst dat jij je aan haar reflectie en actie voegt.

Voor 1992 plant JEF onder andere een zomerseminarie, een fietstocht Straatsburg-Brussel, een 'Kinderen en Europa'-dag, en het belangrijkste van al - het opstellen van nieuwe kringen (waarom niet in jouw universiteit/stad?).

Geïnteresseerd? Stuur dan je naam en adres op naar Houzealaan 18, 1180 Brussel.

Sébastien Brumagne
Voorzitter JEF-België
(Ingezonden)

Na London nu ook Milaan

In vorige Moeial konden jullie op p2 het dagverslag lezen van l'Un als koerier naar London. Zoals blijkt bestaat de job uit het afhalen van een pakje of enveloppe in Zaventem, waarna je met het vliegtuig naar London gebracht wordt. Daar geef je je pakketje af, en gezien je pas 's avonds terug hoeft, heb je een hele vrije dag voor je. Genieten dus.

Nu pakt de koerierdienst uit met een nieuwe bestemming: naast London kan je nu ook naar Milaan. Je wordt in Zaventem verwacht om 06.45 u., om 08.00 vertrekt je vliegtuig, en anderhalf uur later land je op amper een half uurtje van het stadscentrum

van Milaan. Je hoeft pas om 19.00 uur terug te zijn in de luchthaven van Milaan, wat betekent dat je negen uur lang de stad kan bezoeken en de Italiaanse "way of life" bestuderen.

De voorwaarden voor deze (vrijwilligers)job zijn dezelfde als die voor de vlucht naar London. Inschrijven kan vanaf 14/2, de eerste vlucht vertrekt op woensdag 1/4 (néén, het is zeker geen aprigrap!!!)

Voor meer inlichtingen hierover kan je terecht bij de jobdienst in gebouw y, ook bereikbaar op het nummer 641 23 16.

Just do it!

Isabelle

De Moeriaal

Deze rubriek is er om alle getrusteerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, vereng u! Post jullie briefje in de Moeriaal-briefbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

Games

O.P. organiseert wedstrijd videospelletjes. Iedere werkdag uitsluitend tijdens de kantooruren in lokaal B005. Eerste prijs: ingekaderde St. V6-affiche.

Inschrijven: BSG-zaal elke werkdag 24:00 - 06:00 uur.

Z.Z. OP

Duiveltjes

Help!!! Een of ander leekuur leestert ons al dagen met zelfgemaakte "Piep-kom-nie"-duiveltjes. Ik begin hierdoor aan achtervolgingswaanin te lijden, tot zelfs in mijn dromen, en mijn vriend beweert dat we beide behekt zijn. Wie brengt ons informatie over de "piep-kom-nie"-duivel? Ik wil graag correspondenten met mensen die hetzelfde meemaken of meegemaakt hebben.

Ib Gomdow

Geestelijke gezondheidszorg is alle dagen open, maar je moet wél een afspraak maken. Succes!

Problemsolving

Moest er iemand op de campus problemen hebben over de liefde, financiën met zijn vrienden of zelfs huiselijke problemen hebben, kom dan maar naar kot 207 op de campus Oetenglein. Daar worden alle problemen opgelost. En ik vind het oervervelend, want ik kan mijn kot niet meer in.

Discretie niet verzekerd.

Jef de Bef

Flaune pseudoniem voor een redder van de mensheid!

Huwelijk

Patrick C. gaaf vrouwen!

Hoera, hoera!

Heu, is De Moeriaal-redactie ook uitgenodigd?

Tibby.

Nee, maar die van de Knack wél!

Drachtig?

Neen, ik ben niet zwanger!

Chato Negro

Veel te stom

Ik vind Sint Valentijn stom en bovendien veel te commercieel om eraan mee te doen. Ik weiger dan ook om gebruik te maken van de Valentijnboodschappendienst van De Moeriaal tegen ~~.....~~, mijn lief, te zeggen hoe graag ik haar zie en hoeveel ze altijd voor me betekend heeft. Hoe ik van haar droom als ze er niet is en hoe ik aan haar denk als ik alleen door de straten loop. Hoe ik haar bij de hand wil nemen en met haar naar de sterren vliegen en helemaal weer terug naar de aarde op een witte wolk van liefde.

Zo zie je maar dat niet alle verliefden de behoefte voelen om Valentijn te gebruiken om hun liefde te verklaren en hun portemonnee leeg te gielen voor een stom.

cadeau.

Phil. E. Mon

PS: Ik moet altijd enorm lachen met het Parochieblad. Vooral met jullie commentaar op stomme inzendingen. Doe zo voort!

Gezien je de kans die je kreeg op bladzijde 8 en 9 niet wil gebruiken, hebben we de naam van je lief gesensuurd. (Sék nu niet in je lach!!!)

Zoektocht

Naar hetgeen ik zoek, zijn honderden andere studenten op zoek. We zoeken al weken, en slechts al en toe horen we een juichkreet: een enkeling heeft het geluk een beetje te bemachtigen van wat wij zoeken. Algunstig lopen wij dan verder, want waar hij iets vond, is nu niets meer. Is het nu écht luisis?

Jo Interim

Mijn roosje

Bloem blaadje gekreukeld zonder geur nog niet volledig verwelld... Waarom heb ik je geplukt?

Bart 't Lijf

Merci

Onder het motto "beter laat dan nooit", wil ik ook mijn kolgenoten bedanken voor de moeite.

Eddy

Zoekertjes

Overkoepelend Stud. Org. Zoekt medewerker om volgend academiejahr erin te vliegen. Indien gemotiveerd contact opnemen met BSG.

Trekking-expeditie
Jungle safari-mountain bike in NEPAL.
Van ongeveer 15 oktober tot in november 1992. (3 weken)
Kostprijs: +/- 85.000 Bfr..
Kontaktpersoon: Jacky Goossens, 's avonds & weekend: 771 46 47

GEVONDEN:
enige weken terug op de kampus: een dameshorloge
Voor inlichtingen: redactie De Moeriaal, gebouwy

Over te nemen:
kinderclub (genaamd OP).
Enige vereiste: moet alles alleen willen doen.
Indien niet kinderachtig: zich onthouden.

GEZOCHT: persoon die na de laatste BLO-kuif een groene pull meenam i.p.v. een blauwe. Aanbieden campus 167.

WK organiseert op 21 februari zijn galabal. Kehers gevraagd, zwarte borek, wit hemd. Tussen 23 en 5 h. Goede vergoeding, gratis inkom.

Contact opnemen elke dag tussen 12 en 14 h in het WK-lokaal 4F110.

De rubriek zoekertjes valt buiten de verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie behoudt zich het recht zoekertjes niet te plaatsen.

Daniël Coens

Foto: Vito

In memoriam

Katastroef aan de VUB!

Als je in voorverkoop reeds een 200-tal kaarten verkoopt, kan je er donder op zeggen dat er ambiance zal zijn. Vooral als er "iets" als Katastroef op het programma staat. Dit was het geval op 11 februari II, en dit dankzij Keps en Pers. Hoewel door velen bestempeld als zijnde vulgair en ordinair, weet dit Antwerpse viertal de gevoelige snaar aan te raken op het gebied van Politiek, Kerk en Wet. Steeds terugkomende onderwerpen ook zijn zuipen, vrouwen, sex, Hollanders en Duitsers. Dat Katastroef zijn publiek goed "entertant" was ons al bekend, en ook deze avond stelden de heren ons hierin niet teleur.

Na een uitgebreide soundcheck zette de groep in met de melodie van "de vogeljesdans". Het publiek applaudisseert uitbundig, bij dat er eindelijk iets gebeurt, maar Job de Snob roept: "hou op, we zijn nog niet eens begonnen. 't is eerst een half uur opwarming!" Gelach. De bande van Vier lijkt zijn publiek al te lasten, maar de aanwezigen zijn duidelijk "in the mood": Katastroef kan zo slecht zijn als ze willen, het publiek draagt hen op handen. Na nog wat grappen en grollen kijkt Juul Krapuul tevreden naar zijn kollega's: o.k. jongens, we kunnen beginnen. Vanaf het eerste lied ("ik darf nie meer naar

huis") vliegen ze erin, en de hele avond doen ze hun uiterste best om de zaal bij alles te betrekken. Het publiek heeft echter geen aansporing nodig: mens schreeuwt, men zingt, men fluit, en op aanvraag imiteert men zelfs een "10-om te zien"-publiek. ("Wat zijn dat hier voor onnozelaars? We moeten maariets vragen of ze doen het!", aldus Jos de Smos) Vooral de "grote" nummers zoals "Robert", "Met de wijven niks as last", "De man is minderwaardig", "Zuipen", "Tante Jeanine" en niet te vergeten "De zoon van meneer pastoor" krijgen veel respons en worden door de hele zaal meegebruid. Als Katastroef meedeelt dat ze al vijftien jaren bestaan, schreeuwt het publiek om een vat. Dat krijgen ze niet, maar de mannen van het Antwerpse hebben wél iets anders meegebracht: CD's ("aan de zeer democratische prijs van 600 fr. in plaats van 2.650 fr.!), LP's ("in als slag: 300 fr. in plaats van 1.750 fr.") en zelfs T-shirts, voor jongens in de gewone maten, en voor meisjes in de gewone maten maar met een gat op de plaats van de borsten. Al deze spullen kunnen echter pas van de hand gedaan worden na de bisnummers: het bewijs dat Katastroef het ook deze keer weer "gemaakt" heeft.

Isabelle

DIXIT

Paz over haar lief: "Ge moet die jongen konstant ongelukkig maken, want als hij zich goed voelt begint hij flauwe jokes te vertellen!"

Gehoord op de Sociale Sector: "Wacht, zwijg elkens, 't er lopen hier mannen van De Moeriaal rond... Straks zetten ze het nog in dixit!"

DIXIT

Uit een brief gericht aan Dhr. R. Van Aerschoot, voorzitter Raad Van Beheer:

"Geachte Heer Voorzitter, Graag zagen wij volgend voorstel als punt op de dagorde van de volgende vergadering v/d RvB behandeld worden.

Hoofding: ad hoc commissie "ongewenste intimiteiten op het werk"

Sport

Sport

Sport

Voor desportliefhebbers onder ons volgen hier de voorlopige tussenstand van de sporttrofee, alsook enige uitslagen van reeds afgewerkte competities.

Tussenstand sporttrofee 't Complex

1. HILOK	178*
2. PERS	155*
3. WK	149*
4. PK	142*
5. KEPS	87*
6. OP	81*
7. K.B.	77*
8. APIA	72*
9. SOLVAY	60*
9. I.G.	60
10. VSKM	56
11. KIB	41
12. LIA	40
13. GERROM	36*
14. GK	27
15. PPK	23
16. VRG.	14
17. J.S.	5

* DEZE KRINGEN KOMEN REEDS IN AANMERKING VOOR HET EINDKLASSEMENT VAN DE SPORTTROFEE.

Fo archief

Interuniversitaire competitie

WANNEER	WAT	WAAR
19/2	VUSF-Basketfinale heren VUSF-Tennis dames VUSF-Volleyfinale dames	PHHI KUB RUG
26/2	VUSF-Volleyfinale heren BUSF-Zwemmen BUSF-Basketfinale heren Sporttrofee Volley dames	Leuven VUB KUL VUB
4/3	Sporttrofee Badminton	VUB
11/3	VUSF-Zaalvoetballfinale BUSF-Squashfinale BUSF-Veldlopen BUSF-Basketfinale heren BUSF-Judo	VUB KUB KMS ULB UCL
16/3	BUSF-Waterpolofinale	KUL
18/3	BUSF-Volleyfinale dames 12-urenloop (sporttrofee)	ULB VUB
25/3	BUSF-Zaalvoetballfinale BUSF-Volleyfinale heren BUSF-Tennis dames	VUB UA RUG
28/3	BUSF-Oriëntatielopen	ULB

Foto: archief

Uitslagen V.U.S.F. -competitie

Vorronden :

a) Volley Dames 13/11/91 :

1. V.U.B.
2. HONIM Brussel
3. EHSAL Brussel
4. HI Wemmel

1. R.U.G.
2. HI Wemmel
3. V.U.B.
4. HIPB Gent

De twee bovenstaande ploegen zijn uitgeschakeld.

b) Volley Heren 4/12/91 :

1. V.U.B.
2. Pamas Dilbeek
3. Handelshogeschool Apen
4. K.U.B.
5. Limburgs U.C. HI Wemmel

d) Hockey Heren 4/12/91 :

1. K.U.L.
2. K.U.B.
3. V.U.B.
4. U.A.

e) Waterpolo 2/12/91 :

1. R.U.G.
2. V.U.B.
3. K.U.L.
4. HIK

c) Zaalvoetbal heren :

1. V.U.B.
2. EHSAL
3. K.U.B.
4. Groep T Leuven

Bovenstaande V.U.B.-ploegen gaan door naar de eindronde.

d) Basket Heren geplaatst voor V.U.S.F.-eindronde.

Tornooien :

a) Basket Dames 11/12/91 :

1. K.U.L.
2. V.U.B.
3. HIPB
4. HHH
5. U.A.

De eerste twee geklasseerde ploegen komen uit in de B.U.S.F.-finale.

b) Tennis Heren :

1. H.I. Wemmel
2. V.U.B.
3. EHSAL

c) Voetbal :

Op 26 februari worden in ons zwembad (Complex) de Belgische Interuniversitaire Zwemkampioenschappen georganiseerd.

Vermeldenswaard is ook nog dat in de squashcompetitie twee V.U.B. - studenten de B.U.S.F. -finale betwisten op woensdag 11 maart, bij de dames Daisy Battle en bij de heren Ernest Kloeg.

Ter informatie :

V.U.S.F. staat voor Vlaamse Universitaire Sport Federatie
B.U.S.F. staat voor Belgische Universitaire Sport Federatie

Binnenkort in De Moeial:

- Onderzoek naar en over spermabanken

- vervolg dossier Jette

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, in samenwerking met BSG, Dienst Kultuur en Studiekring Vrij Onderzoek

Adres

De Moeial
Gebouw Y
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Tel. 02-641 23 38

Coördinator
Wouter Walgraeve

Hoofdredactrice
Isabelle Vandercasseyen

Redactie

John De Coninck, Johan Vansintjean, Rudi Bettens, Jack Van Handenhove, Karin Verelst, David Roofthoofd, Paz, Luc Verhelst, Sami Amira, Anna Van Wijnberghe, Jurgen Oste

Medewerkers

Koen Lefever, Edwin Hacken, Frank Bolata, Geert Acke, Koen Van den Durpel, Marc.

Illustraties

Elisabeth van Son, Edwin Hacken, Rudi Bettens, Isabelle Vandercasseyen, Wim Castermans, Wouter Walgraeve, Teo, archief.

Verantwoordelijke uitgever

Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

De redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van VO en BSG.

Deadline
Moeial 9
26/2/1992

Redactie-
vergaderingen :
elke woensdag om
19u00,
Moeial-lokaal,
gebouw Y